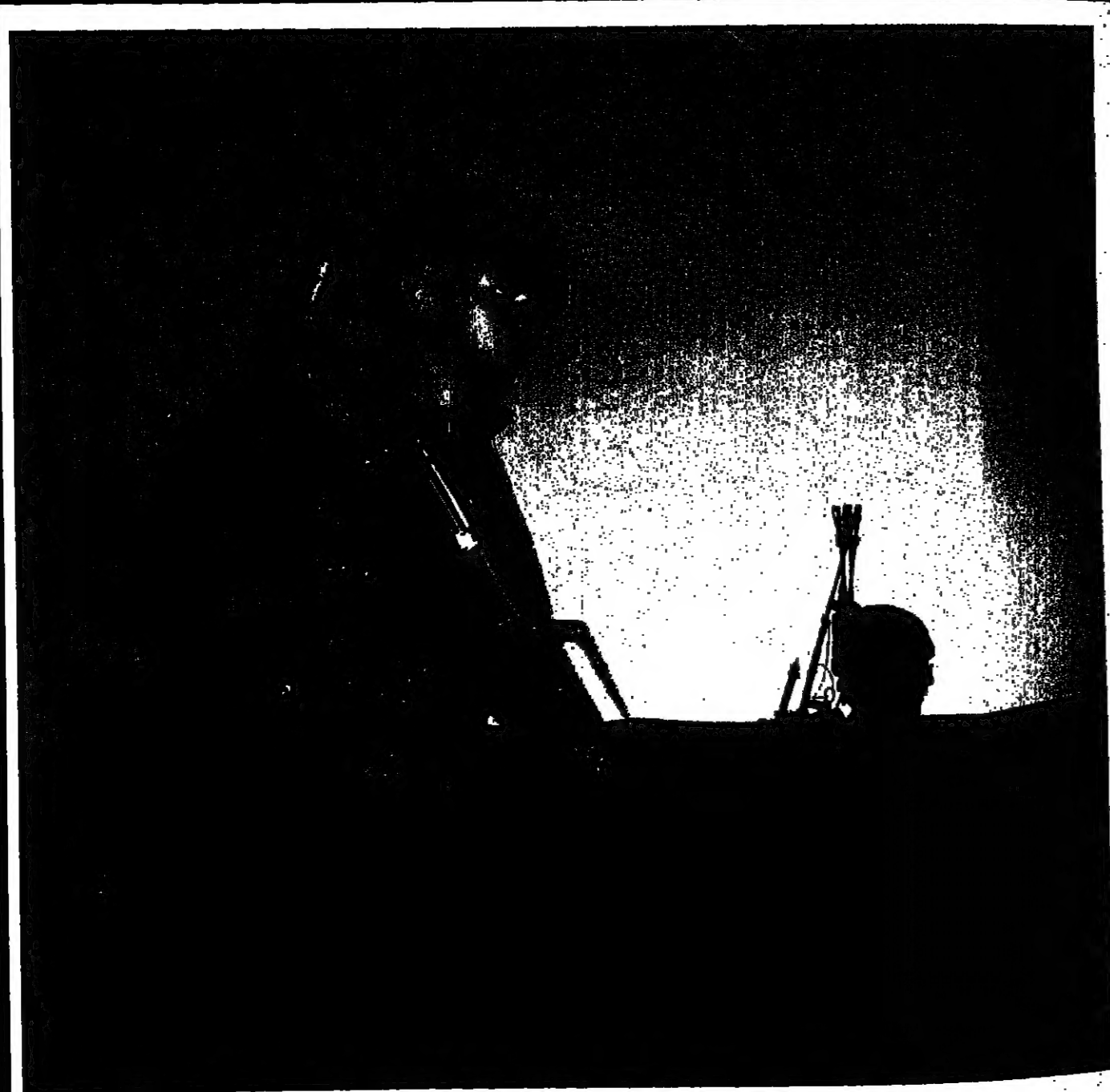

סופהקוץ

מעריב

ה' באדר, תשמ"ז 6.3.1987

רמטכ"לים בשנות 2,000

פנחס אפשטיין, שטן מול עיניו מהפכני "טעמון", ברגל שמאל
החגדה לבית סקריאבין פול גולדמן, צייד בודד הוא צלם העתונות
יחלומים גנובים בקרמלין מאיר פעיל, שטח פרטי שיער, ביזנס

הרומן של יעם אנינה

אנינה

הרומן של יעם אנינה

אנינה, אי אפשר שלא להתאהב בה
חיה מיקנטית ומעוררת, מרגה
ומעניינת כל-כך.
אנינה, מתחברת בחמישה טעמים:
טבעי, סלמון, שום, מלח, מקאן.
אנינה, שומרת על טעמה חמישה
למרחיב זמן.
רומן חדש לאניני הטעם.
אנינה גבינה שמנת אמיתית
ומעוררת.

טנא נגה טעם של מחלבה קטנה.

פנחס אפשטיין

איזה יצהר יש צדך על המדר?

3/17

זה בטוח. גם אצלך בבית, כמו במאות אלפי בתים אחרים ומצבים המצויים המעולים של יצהר. ספרי לנו באיזה יצהר משתמשים אצלך בבית? ו... תוכלי לזכות בפרס נהדר!

★ הזכרתי דייקנסטו טופי קורה
★ 5 מופות לרדום
★ ואיזה במלון לשבוע ימים
★ כולל כל הציוד
★ 15 טופי שבוע חזיים
★ במלון 4 כוכבים באילון
★ 100 נפוצות רחצה יפהפיות
★ 1000 חבילות שי
★ והנבחר מוצרי יצהר.

אין משתתפים פשוט מאד. ספרי לנו איזה מוצר של יצהר נמצא אצלך על המדר והיכן נקנה. מלאי את כל הפרטים למי תחלישי המוצר ושליחי אל "מבצע יצהר", ת.ד. 1736 תל אביב ואין צורך להשתמש בתלוש עכשיו.

ההגרלה ותקיים ב-30.4.87 בבית יצהר בעזרת מציג משרד הפרסום דודא חשבון מסמן.

ובנוסף מציג חבילת יצהר יפהפיה את החבילות ב-21 המרסים הגדולים בביתם ו... אם יימצאו בבית למחות 10 מוצרים שונים של יצהר - יקבלו חוזה בו במקום פרס נוסף - 1000 ש"ח במזומן.

על מנת להזדיל את מסיבוי החביל, ניתן לשלוח פוסט מוטמט. אין לשלוח יותר מ-1000 פוסט. אין לשלוח פוסטים אחר אלו המוצג. תקנות המבצע מנוסח במסמך המצורף בחבילת יצהר. והשתתפות במבצע אחרת על עובדי יצהר ופרסום על ויטות.

שם _____
כתובת _____
מיקוד _____
טלפון _____
אצלי בבית יש _____
קניתי את המוצר אצל (שם) _____ של יצהר. זה נהדר!
כתובת _____
השלימי את הטופס: "לכל אחד בבית יש יצהר."

IZHAR

SHAMPOO

QUICK FRESH

SHAVING FOAM

MEM

STERILIN

מקום על המדר

איזה יצהר

هذه في الأصل

מלחמת העולם השנייה

שנולדה שרה, בתו הבכירה, בבה כמו חיה פצועה. עמר והסמל על התנועה ובבה על חיו. פליט יחיד בעולם במשפחה גדולה שכולה נהפכה לאפר אצל חיות האדם, הנאצים והנה יש לו אשה ובית, ויש לו גם תנועה. גם היום, 36 שנים אחריה, הוא עדיין נחנך כשהוא נוכח באותו רגע. אדם ללא זהות, ללא שם או בית, לבדו לגמרי בעולם מסובב שנים ברחבי אירופה הפצועה, מחפש כרית להניח עליה את ראשו. סימן וזכר למשפחתו. אולי בנדידו רועק, אולי מישור שמעו משהו על אבא או אמא, והנה יש לו תנועה. פנחס אפשטיין נצח את הסטן.

פברואר 1987, ירדתי שלושה חודשים בפחיתותה. מסודרת באור, נקיה, שטופת שמש. בחוץ בורעים עצים תחת נטל תפוחים שאיש אינו קוטף. שלוש ארבע מכונות סובאות של סכנים חונות בשולי הכביש, ילדים מביאים פרחים ליום האם. סיפור ישראלי. פנחס אפשטיין, עוד שבועיים בן 63, ואשתו ובה, צעירה ממנו בשש שנים, שהגיעה לכאן לברה מערבות סיביר לפני ארבעים שנה, עדיין לא התאוששו מהימים הקשים שעברו עליהם בבית המשפט בירושלים. יומיים תמימים עמד פנחס בחקירה קשה שהעמידה במבחן את זכרונם הפנומנלי. כאילו שאפשר לשכוח לדיקה את החופת והיא. הוא וזכר כל פרט. רק שאין מלים שיכולות לתאר.

ספה שתי בורסאות, שולחן מכוסה מפה, הרבה עצצים, מונגן. על הקיר תמונות הילדים והנכדים. במגירות אלומיניום עם חמונות. הילדים, מי היה מאמין, לפני שנה יצא לפנסיה. עבר בסולל בינה, וכאשר הציעו תנאים טובים לפרישה, קפץ על המציאה. אדם שילדותו עברה בגטו, בחרותו במחנה הריכוז במאורוהרכלים - מחפש לעצמו ויקנה נעימה. אולי יוכל סוף סוף לנות, לשכוח קצת, לנהות מחיי. ובה מנישה תה ופונד, מתיישבת ליד כעלה על כיסא ללא משענת, ומקשיבה. שעות, והיא הרי שמעה את הסיפורים עשרות פעמים. ראשה מורכן, יריה שלוחות בחיקה מדי פעם מתחלחלות עיניה. 36 שנים היא מנסה בכל מחניה לפצות במשהו את האיש היקר לה מכל מסדרת הכל לבד, פוחדת את כל הבעיות. שלא ידע, שלא תגדל לו עוגמת נפש. הוא כבר עבר מספיק עכשיו שנים בבית. הוא נסיון, הוא חמיר היתה. אין ציפיות גדולות. לא ממחוננים לסוף מכיב לעולם. קודם כל צריך לעבור איכשהו את המשפט הזה, הקשה ביותר מכל חמשת המשפטים בהם כבר העיר אפשטיין. אחריה - לנות, הוא עדיין מאדד. לקחת את המכונה, לנסוע לבקר את דוכן והנכדים בראסודלציון ואצל הבה השניה והנכדים ברחובות, ולבלות עם הבן והנכדים בפחיתות קוד. שטות קטנות הם מחפשים. שרק יגמרו והשפט הזה, שסוחט מפנחס את כל כוחותיו, 1942, יומיכסור בגטו צ'נסטוחוב.

פולין, מאות יחודים מתאספים במרתף. אחרי הבתים בגטו, ומתפללים, תפילה נוראה ואימה. הקירות כבו איתנו, אנשים ועקב את התפילה, אומר פנחס אפשטיין. כמציא אותו יום נורא פרצו הגרמנים לביתו של פנחס, ונציאו אותו ואת כל בני משפחתו - הריו וארבעה אחיו ואחיותיו - ושלחו אותם למחנה ההשמדה טרבלינקה, למות ביסורים נוראים.

6 סוף פנחס

העד

פנחס אפשטיין לא מאמין באלוהים, רק בגורל. אדם נולד עם פנקס קטן בו נרשעים קורות חייו. אצלו כתב השטן את הפנקס. רק אחרי טרבלינקה, כשנולדה בארץ בתו הבכורה, הרגיש שניצח את השטן. גם כשחזר והביט מול עיניו בבית המשפט בירושלים.

מאת יעל פזימלד

אבל אלוהים תמיד פניו מענן, ופנחס אפשטיין אינו מאמין יותר בקיומו. הוא מאמין רק בגורל. מאמין ששאר גורל, נפתח פנקס קטן בו נרשם כל שעליו לעבור. בימי חייו, הוא אכן כך הוא הבה, כי אין מסק שהיה זה השטן שרשם את פנקס חייו של פנחס אפשטיין.

ב' באוגוסט 1943 היה מרד במחנה ההשמדה טרבלינקה. כמה מאות יחודים מוכים ופצועים ומחזיקים חתרים בכוחות אחרונים נגד הגרמנים והנאצים ביותר מעולות האנושות. המרד נכשל, ממנו נחלצו ככל הנראה להחיה המשטר בשלוחת נפש לשרון תאגידים של טרבלינקה עשרת אלפים יחודים בימי

לא העניש את הרצחיים. ילדים רכים הוכו למוות על ידי החיות הללה. תנוקות ברחם אמן, נשים נרצחו כביונים בכל חלקי גופן. הם לקחו בני אדם והפכו אותם לאסר. מיליונים של בני אדם, נשים וקנים וילדים וחלשים וחולים, ואלוהים שתק. נתן לוה יקרתי.

בצ'נסטוחוב היה בית כנסת ישר, שאפילו הפולנים האנטישמיים לא העזו להרוס. כאשר הגרמנים נכנסו לעיר, הם הרסו את בית הכנסת, ומאבדי הקודש שלו בנו מדרבה. הלא אם היה אלוהים, הוא היה צריך לפעור את המדרבה הזו ולהמית את כל מי שהלך עליה.

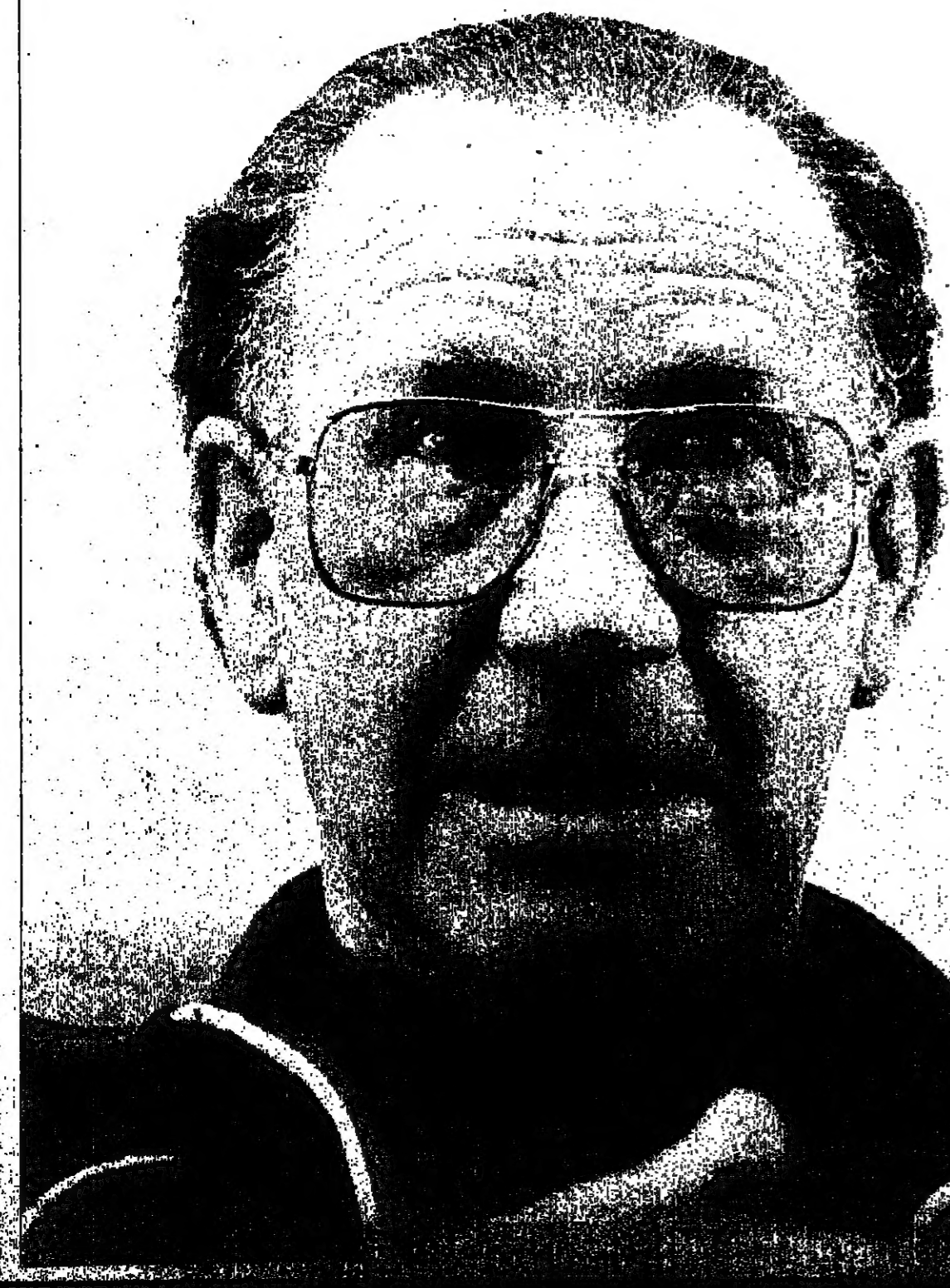
בחוזה ובהו הקצר שנוצר כתוצאה ממרד הנפל, הצליח פנחס אפשטיין, או נער בן 18, להימלט מן התופת. אז עדיין לא ידע איז תופת מחכה לו מחוץ לבד לגמרי, יחק, פצוע מחטייהמיל של גדרות המנה אותו הצליח לעבור החל גורד במשך חודשים מתחבא מן הגרמנים שרדו אחרי ומן הפולנים שרצו בכל ליבם להסגירו לגרמנים. והוא היה חייב להצליח, שכן מישהו חייב היה לספר. פנחס אפשטיין היה בטוח שהוא היהודי האחרון על אדמת ישראל. ששרד ממחנות ההשמדה, שעליו משלל האחריות לספר לעולם את אשר עוללו הנאצים ליהודים. הוא לא הבין בהסגנון את האפשרות שרבים לא יאמינו לסיפורו, יחשבו שהוא פרי ומין חולני.

יחד את הצליח לברוח עוד כמה יחודים. את רובם הגרמנים תפסו - הודות לשיחתו הפעילה של האבולוטה. עד היום אינני מבין איך דווקא אני הצלחתי. לכן אני מאמין בגורל. כלום הרבה פעמים עמדתי ממש מול המוות, וניצלתי. אין לזה הסבר אחר. ברחתי מן המחנה יחק, פצוע ומורעל מחטייהמיל, וכך רצתי יחק כשרות החצי הקצונים זה היה כמו לרוץ על מסמרים. חלשתי לגמט ולתגיע חזרה לצ'נסטוחוב. חשבתי שאני חוזר הביתה. המרחק בין טרבלינקה לצ'נסטוחוב הוא כ-250 קילומטר. לקח לי כמה חודשים לעבור אותו. לפעמים הייתי מתחבא מספר ימים ביערות, לפעמים במצחי איוה שדה עם שאריות גזר או תפוחי אדמה יחידים מתעבב לידו, להשקיט קצת את הרעב. בני אדם הם כמו חיות. אישה שיש אוכל, לשם הם חלבים. ממנוגלים לכל מצב מה את חשבון, שיש הכל בין אדם לחיה כדאדם רק קצת יותר מתורבה.

בינתיים הגיע החורף האיומה, 35-40 מעלות מתחת לאפס, ולנער אפילו אין זוג נעליים, שלא לומר על מעיל או כובע. הדרך כל הזמן לתחבוא, ופעם בכמה ימים למצוא משהו קטן לאכול, שאחרת לא היה סח לברות. בפנסיה הגורל של פנחס אפשטיין היה כתוב שיהיה עליו להמשיך לברוח במשך שנים. בפנקסים של שישה מיליוני יהודים אחרים היו כתובים דברים נוראים יותר.

אבל הכל לא היה קשה כמו הברירות הנוראה. לאן הלכתי? מי חיכה לי? לא היה לי אף אחד בעולם. לא היתה וקל נפש היה אתה שיהיה אכפת לה מה יעלה בגורלי. לא היה מקום אחי בעולם כולו שיכולתי לבוא אליו. לא היה לי שם לא עשיתי לא משפחה, לא בית, לא חבר רועק. הייתי אדם חסר זהות, אדם חלוי באוויר. הייתי כמו חולעת שכל מי שראה אותה - וידד עליה. זה הכל עשו הגרמנים בחמש רקות. מאדם שהיה לו משפחה חמה, אבא, אמא, אחים, אחיות, חברים, חברים, סבא וסבתא, נהפכת בחמש רקות. לא היה לי כלום. הם לקחו ממני את משפחתי, את ביתי, את הכביה שהבית, את כל חברים, הכל, ולא רק לי. למיליונים של יחודים. ראיתי אנשים עשירים, נכדים שהיו להם ארמונות ומשרתים, שביום אחד נהפכו לקבוצים המתעבים אוכל כפי אשפה אין אפשר לשכוח את החזקת האלה אפילו ליום אחד. אחרי חודשים ארוכים הגיע לצ'נסטוחוב צור (המשטר בעמוד הבא)

„עד היום אינני מבין איך דווקא אני הצלחתי. כל כך הרבה פעמים עמדתי ממש מול המוות, וניצלתי. לכן אני מאמין בגורל. אין לזה הסבר אחר. ברחתי מן המחנה יחק, פצוע ומורעל מחטייהמיל, וכך רצתי כשרות החצי הקצונים. זה היה כמו לרוץ על מסמרים.“

בדיקתי.

רק בבינלאומי אני לא משלם דמי ניהול חשבון, חוץ ממשיכת שיקים. ובנוסף, אני נהנה ממשיכת יתר נבונה בריבית מועדפת ומיותר שעות בנק. הבינלאומי פתוח כל יום עד 2.00 בצהריים ובימי ב' וד' גם בין 4.00 ל-7.00 בערב.

פתחתי עו"ש משופר

עו"ש משופר הינו לבנאי וחסכוני מרובים. מן האפשרי מותג בעלית כפחות כחול. כיס עמיד ונדרת זה עד 12.00 בחליפה.

פתח חשבון גם בבינלאומי.

בנק הבינלאומי הראשון

מנחם אפשטיין ואשתו בתל-אביב. כשנולדה בתם הבכורה בנת על חייו.

ימות. הוא ניצח גם הפעם. גו, איך אפשר להסביר את זה ומקרים כאלה היו לי הרבה. אני לא מצליח להבין איך נשארוני בדיים.

מספר שבועות אחריכן שוב יצא מן המאורה בה התנבא, שוב הלך אחרי עגלה של גי עם פחמים, שוב הציע את עזרתו. הגי הזה לקח אותו לעבודה. קיבלתי אצלו אוכל, והוא שיכן אותי באורוה של המוסים. מלון של מאה כוכבים לא היה אף פעם מה שהיה בשבילי האורוה הו. היה לי זה והיה לי אוכל. את לעולם לא תבין מה זה. אחרי תקופה מסוימת הייתי חייב לספר לאותו גי שאני יהודי, והייתי חייב לענות. פרצתי בכי נורא, והגי הזה - יור עם אחותו - לקח אותי למשרד של פליטים פולנים, והציג אותי בקרוב משפחתו. הוא סידר לי תעודה מו"מית, ונתאם היתה לי התחלה של חיות. רגע שאני לא אשכח.

פנחס התגבר לעבור כשביל הצבא הגרמני, בגרמניה. שם הרגיש הכי בטוח, ורוקא בתוך לוע התוחות. כבר היתה מסגרת, היה מה לאכול, איפה להגיד את הראש. עד שיום אחד עשה צער בלתי-מחושב ששוב כמעט עלה לו בחייו. בתחילת 1945 התקרבו הדוסים לאזור רוגה. אפשטיין החליט להגיע לוינה ברכבת, דרך מינכן. אלא שבמינכן עלה על רכבת לא נכונה. חיילים גרמנים ביקשו מנוסעי הרכבת להודוה, אפשטיין סיפר להם שהוא נוסע מבולין לוינה, שבוךר התקפה הרכבת וכל ניווחתן אבדו. כמרוכילינגר, עיירה קטנה בדרך, הוריעו לו שעליו לרדת ולהתייצב בתחנת המשטרה. שוב סיפר אותו סיפור, גרמני בתחנה אמר שיברוק, ואסר עליו לצאת את העיירה. פנחס הלך לעבור אצל בעל מאפייה מקומי, גרמני קטני טוב לב, שהתייחס אליו כאילו היה בנו. בסופו של דבר לא הצליחו הגרמנים לבדד את העניין, ונתנו לפנחס רישיון ומני להסתובב בעיירה. גו, ואיך אפשר להסביר את זה? הרי הייתי בתוך תחת-משטרה של גרמנים!

בית הזה, אצל הנס מאיר, אשתו ושני ילדיהם, נשאר פנחס אפשטיין עד סוף המלחמה. הם הכירו אותו בתור פאל ביספור, שליט פולני. רק כשנגמרה המלחמה, ליד שולחן ארוחת-הערב, גילה להם אפשטיין את סודו. סיפר להם את שראו במרכלינגה. הם היו הראשונים בסדרת שלמה של אנשים שלא האמינו, חשבו שהוא טמאץ את הוועות.

ועיין חשב שהוא יהודי! האחרון: מיטוה הציע לו לבסוע לכפר מסך, סיפר שמטע שיש שם יהודים. אפשטיין נסע, בדרך פשוט שני יחידים, עיין עם מרדכי המטפסטים של אושוויץ. גם סיפר לו שבכל מיני ערים ברחבי גרמניה יש מחנות פליטים שממליים לקוות.

(המשך מהעמוד הקודם)

בלונדיני, עם עיניים כחולות, אירי לכל דבר. זה מה שהציל אותו, הלך לבית בו גר ומצא איי חרבות. הפולנים כוו הכל, שבו ונידעו כל מה שניתן. בבית-הספר בו למד למדו עכשיו ילדי הפולנים. אני לא יכול לתאר במלים מה הרגשת. סביבה שגולתי בה, שהכרתי זה כל חלון, כל אבן וכל רחוב, ועכשיו זה לא שלי. ואם יתפשו אותי - ירצחו אותי. בכלל, הדלים הקשה ביותר היה לנלות שהעולם שמסביב ממשיך בחייו כרגיל. ילדים חולכים לבית-ספר, אנשים קונים במכולה, אוכלים, שמחים, אמהות מסיעות תינוקות בעגלה. ובמרחק של כמה שעות נסיעה משם טובחים מדי יום עשרת-אלפים בני-אדם, מכים, מענים, דוקים בחריכות וכדורים, מפצצים גולגולות של תינוקות בני-יהודים. איך אפשר בכלל להסביר את זה. לעולם לא אוכל לתאר מה שהרגשתי.

האם לא איברתי תקווה האמת היא שלא ראיתי שום עתיד. הייתי בטוח שכך יימשכו הדברים לנצח, אבל ידעתי שאני חייב לחיות. מישוה חייב לספר. ואני לעולם לא איברתי תקווה. קשה להסביר מה קורה לאדם במצב כזה. הוא נהפך לחיה, מוכן להילחם על כל פרומת-לחם. כמשך שנה שלמה ישנתי בתוך מאורות, כמו כלב, ובלילות הייתי יוצא לחפש אוכל ב-היאספה הסתובבתי יוק, כמעט ערוב, אבל רציתי לחיות. מיתרי-הקול שלי החלו להתנוון כי היו שבועות שלמים בהם לא הצאתי מהם מה. לא היה עם מי לדבר. לבד לגמור, מוחש, חולה, רגע שזה אי-אפשר לתאר. והגענועים. איך אפשר לספר על הגענועים לאמא, לאבא, לאחים. עד היום אני מתגעגע, חולם עליהם בלילות. הלילות שלי הם בכלל סיט, אפילו שעברו ארבעים שנה. לרגע אחד אני לא יכול לשכוח. עשרת-שלושים פעם ביום צצות ועולות כי תמונות. את מאתרת לך מה זה שאני ראיתי איך מפצצים את גולגולתו של אבי, רק מפני שגילה אחי לפתע וניגש לומר שלום. איך אפשר לשכוח? ואיך אפשר להסביר את זה למי שלא היה שם? את ההרגשה הזאת אי-אפשר להעביר למי שלא היה שם, ואי-אפשר להציג, אפילו לרגע, ממי שכן היה.

הייתי אדם חסר זהות. אדם תלוי באוויר. הייתי כמו חולעת שכל מי שרואה אותה - דורך עליה. וזה הכל עשו הגרמנים בחוצה דקות. איך אפשר לשכוח את הזוועות האלה אפילו ליום אחד?"

באותו הימים ראה פולני וקו מעטים שקי פחמים על עגלה ישנה. הלך אחריה, וכאשר הגיעו לביתו, הציע לעצמו לו למרוק את הפחמים. הפולני נתן לו כמה זלזות. והוא החליט ללכת למוקד-הפחמים בעיר לקנות לעצמו. וזו נעליה ישנות. כמה חלם על הרגע הזה, בקור-של מינוס ארבעים מעלות. איך שהגיע לשוק, כיתרו אותו גרמנים באחד הנוצרים שערב שם מדי-יום. פנחס אפשטיין ירע לנחות, כל חושיו היו מאוררים וו היתה מסגרת היחידה - לבירות. איכשיו חמה, הצליח לקסס על גו אחרי חגיגות. הגרמנים גילו אותו והוציאו לירות. בפנס הזה כתוב שהוא לא

סולבסבוא

פנחס אפשטיין

אלה לא

קפה "טעמון" בירושלים, צומת של סובלנות. הבעלים אוהד את גוש-אמונים. המקום הוא חממה של תנועות השמאל הרדיקלי. פעם רכבו שם על מצוקת השכונות. אחר-כך עברו לפלשתינים. בין זה לזה התפלגו לרסיסי סיעות קיקיוניות. גם פעילי "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנסגר בידי המשטרה עשו שם מהפכות על כוס קפה. התנועה הזאת מגוטרלת עכשיו. גורמי בטחון התערבו. הגיבורים התברגנו. גם הפלשתינים לא שמים עליהם.

כל בוקר בשעה שש פותח משה קרנצוורף את קפה "טעמון" בירושלים. מפעיל את מכונת האספרסו. מכין סנדיצ'ים עם גבינה ועם ביצה. אין בשר בטעמון. בעל הבית מוסיף קפה, שומר מצוות קפדן, מתקשה להניע בומן, תפילין, בית כנסת, תפילת בוקר. קרנצוורף, השכן ממלך, התגרש לעזור. כשמיניע קופ, הוא פותח את תחתית שטחול - איטליז לא כשר.

שואלים את מרסקה קופ, איך אתה יכול, והוא משיב: בגלל שהוא מוכר חוץ אתה רוצה שאני ארוץ אותו לרמס אתה יודע איזה נשמה יהודית יש לי? "טעמון", צומת של סובלנות. ראוני רק אי. ברחו זו וזו תה הקפטייה של קופ - אוהד שרוף של גוש אמונים - גם בית הגידול של השמאל הקיקיוני של ישראל. סיעות קמו והתפלגו מביט שולחנות קפסולות. בין כוס תה למפל קפה האוהד, חברי "מצפן" קבלו אצלו יחס של ילדים כפונקים, באותה מידה של הכנה מתובלת בחביבות המיטה. גם הם יהודים, לא כן כשלא היה להם כסף לשלם כדור הסתיה - קיבלו אותה בחקפה. בפינסק החובות והאכזרים שלו רשומים עד היום כמה שמות של "ישראלים מהמכנים". הוא אומר להם שתורמות שלו להתנהלות גוש אמונים באו מבסיל שרהרונס מהם. מהחממה הזו באו גם אנשי "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" התנחשים בעת, בקשרים עם החזית העממית של ג'ורג' חבש.

פשיטת הלישכה לתפקידים מיוחדים במשטרת ירושלים על המרכז לאינפורמציה באה לאחר עשרה שנים שנקר על סיעות השמאל הרדיקלי בישראל. אחרי שהחל את דרכו במסחרים בשנות ה-60, ובצדו תנועה בהשראת מרד הקטורנטים באירופה של שנות ה-60, הן פרצו ממש-בדאשית ה-70: חד עם תנועת הסנצ'וריים, השקופים, הזכרים הרעיוניים, היה בקרית האוניברסיטה העברית, והמכיל "המבסס" "טעמון". המטרה הייתה להציף את ההמונים להמונות. לא על

10 סוף המאמר

ברגל שמאל

מאת אבינועם בריינסקי צילומים: יוסי ומיר (רספס 80)

תורות מאקס, לנין וסטרוק. זה לא היה עובד, מצוקה בשכונות. בעיית החיור של חיללים משותרים, המאבק בכפיית הדתיות - אלה נאמרו סוג יותר. להפגנותיו הצליחו לגייס ציבור רחב וחסר כל קשר רעיוני. עם השמאל הרדיקלי, הם גייסו לארגון התנגדות מפעילה למש כשינוי בינם לבין עצמם. המשטר הציוני הקולוניאלי, כלפי חוץ וקרא למאבק במדינת המשטרה - סיסמה שנקלשה היטב בשכונות. גורמי בטחון החלו לקחת בקצונות את הילדים האלה שניקדו בשפת של מהפכה עוקמית, הקמת תאים מתחתונים וחרידה לזועדי עבריים. מה גם שבאותן שנים שלאוחר מלוחם ששת הזמים פרחו ארגוני הטרור הפלשתינים, ו"טעמון" נערכו המפגשים הראשונים בין סיעות השמאל הקיצוני לבין ערבים ממונה ירושלים ומחשבות. לא פעם גילו הפלשתינים כי במערך העיר ודומות יש להם אוו קשבת יותר מאשר בכיתם פנישה.

ט כל המנהג את אותם אנשים. הם רק מחלישים טענה הדבר לקראת ואחרי האירוע הוא מי שעומד תחת אותו גוף, שחרם את הכותרת. וכל שהם קטנים שיון גדלים וחלוקי הדעות הרעיוניים ביניהם, וחישי הוויכוחים שבעבר פילגו אותם לנסיגות - טרזקיסטים, לניניסטים ומאליסטים. לפני יותר מעשור הייתה גם קבוצה סתומה עם טיול קסטר. כל אחד גם רוגלת במתרון טעם לעסוק במוקד התיכון. הבסיס המשותף הוא נקודה הפנה פה המכסה משטחית שם, ריאלוג עם טענה פלשתינית זו או אחרת.

מיכאל ורשבסקי, "מיקרד", בני חבריו, בן בכור לזוג האש של סטמבול, שבויר לוחית עם האופציה הישראלית כאשר עלה לכאן מצרפת לפני עשרים שנה לא התחרו מעולם את רעותיו האנטי-ציוניות. זה מתבטא שהוא חולה על הקולב במשרדו נקרא לעת, לינה קומניקטית מהפכנית, שהוא אתר הצגה, גפישות שקיים וביאיות שותפתם עמו גרמ, אור, וחבריו: כי כתוב פנימה הוא מקוזה שפנימי יצגה - משום שהמפעל הציוני הוא הדרך להשגתה.

לשני בנים שנה אחר לשבעות, יתחלת ראשית, כי היום, כי למרות שלבעתו הייתה ילד אינה יכולה לסיק שום משה-בדאש, הוא תומך. באופן מלא בסטור של עם מיוחס להילחם נגד מרכזי כפי משה, וכי האחריות לתוצאות נובלת על ראש המרכז, אליו את מלחמת לבנון אמר "מיקרד" אל, חיות, פלשתי, הייתי תומך את הישראלי המרכז, אחרת מלחמה, וחיותי, מרכז אותו.

ורשבסקי: "אחרי לבנון, לו הייתי פלשתיני, הייתי תופס את הישראלי הראשון, אפילו היה סרבן מלחמה, והייתי הורג אותו".

פרג'ון: "אני לא מוכן להתאסלם. אבל הם רוצים שאותן גט כריתות למוצא הלאומי שלי, ואת זה אני לא יכול לעשות".

קופ (משמאל) ומרסקי (מימין) מוכיחים את אלה לא יהודים, אלה יהודים.

הישראלי ביטא את מה שנמנע מאוכלוסיית השטחים להשמיע. לכאורה אין קשר בין "מצפן" של היום לבין "המרכז לאינפורמציה אלטרנטיבית" שנמנע במקורות המפכ"ל. אולם האנשים שהפעילו את המשרד נמנים ברובם עם חברי אותה קבוצה רעיונית, מאותו מיליה של "טעמון". המרכז נוסד בשנת 1984 והתמקד בעריכת סיוורים מדורכים לאורחים ולתקשורת הורה במה שהם מכנים "אתרי תיכוי הפלשתינים" הציג (המשך בעמוד הבא)

קופ (מימין) ורשבסקי (משמאל)

DANISH INTERIORS

INTERIORS

מֶרְקֶס, לִנְיָן וּרְגֵלִי חֲתִיכוֹת

יום חרשים: עכשיו כבר מקובל

פרוץ מרג'ון, איש עם סתירות. אומר שהוא
ישיסט בהכרח, משחר נעוריו, אבל שרת בנח"ל וגם
צב, כשרות, הצבאי, איה זה מתיישב? הוא סוער

အသံအရာ ၁၂

هَذَا مِنْ أَشْهُلِ

כרופיל צנחנים. לא ראובן קסטרו. לא כוכבים ב"אוסקר". מחזור נובמבר 85. קבוצת איכות גבוהה. הדור שצריך להצמיח את הרמטכ"לים לשנות 2000. מקצועיות זה שם המשחק. וגם האתגר הגברי. לא אידיאלים. לא חושבים רחוק. מכסימום שנה-שנתיים קדימה. אחרי כך אולי להמשיך את המבחן במסע הרפתקאות בג'ונגלים של דרום-אמריקה.

טון

מאת מיכל קפרא

צנחנים מוסר ואידיאלים:
מחפזים מצחיק ומסמל
של דאגה

ע שהם אחלה, אולי שנים עשר, שלושה תרנים, שלושה רגלים, שניים של חיל הצנחנים, אחד של מרינת ישראלי, אלה אנשים מסויידות לבן, חבלים, שלטים, וזהו, מסביב וריים, כלומר ריק, שגרמה שכל האטמוספירה נשענת עליו. ברדיוס הקטן הזה אישם במדבר, יושבת לה פלוגת החורף - חבלה מוצנחת, בצבא אומרים יחידת חורף מוכחות. בפרספקטיבה פחות צבאית רואים נערים בני תשע-עשרה, גם בני עשרים, עשירים ואחר, המלך בן עשרים וארבע, הכריז. שלושה חודשים נמצא צוות מהיחידה בגבול לבנון, שלושה חודשים באימונים אינטנסיביים במדבר. מעגל סגור, בתל-אביב נגמרה מלחמת לבנון מזמן. הפצעים מוטמנים, בכיכר מלכי ישראל יעשו עוד יריד ספרים, אף אחד לא יספור כמה יגיעו לשם. מתאמן באן, עכשיו הדור שהתגייס אחרי מלחמת לבנון, ושמןו יצמחו הרמטכ"לים בשנות 2000. דור שגורל אחרי מלחמת ששת-הימים, שגורל עם השתים וכל מה שבתוכם, ומה שהיה קודם: זה היסטוריה, מלחמות זה לא רק נקודות ציון של זמן. כאוהל השני (המשך בעמוד הבא)

צילום: ראובן קסטרו

14 סופשבוע

סופשבוע 15

סופשבוע 14

**חוק ראשון
שלומדים שם:
גברים 'משחקים'
אותה' קשוחים.**

**יש אנשים
שואבדים את
השכיח שלהם
וצמלמים עם
הגופות של
המחבלים."**

**"שלוש מחסניות
תקענו בו. זה
היה ממש חמור.
ממש שומחה. זה
אולי נשמע לא
כליכך טוב, אבל
ככה זה."**

**"אמא אמרה לי:
'אבל יש לחבל
הזה מעכפה'.
מצחק. שם
בלבנון לא
חושבים על זה."**

**"באופטובוס
בארץ, כל הדרך
הייתי עם היד על
הדובה, עם
מחסנית צולבת.
קשה להשתחרר
מהחבד. כלומר,
מההרגל."**

(המשך מהעמוד הקודם)
משמאל יושב גיוס נובמבר '85. הבורה של שכונת עשר נערים
שהתנדבו לשרת בצנחנים. אנתוני מתבייתים עליהם.
"שליש".
אף אחד לא מפגין תרגשות מזהותה. חוק ראשון שלומדים
שם גברים "משחקים אותה" קשוחים.
עובי, רדוד, שמוליק ינאי, עמיס, איתן, גיל, חן, רדי, מוסי,
שאויל, מנו, אשר, עמיר, איציק, דיון, חן חולה, אור חסר, עכשיו
הוא סמל הדרכה של צוות חרש. הצוות החרש הזה עושה עכשיו
טירונות יחידה. בטירונות יחידה בוכים נשברים, ובעיקר לא ינסים
במך הכל מרחק אוהל אחד, וכבר עולם אחד. אני מתיישבת על קצה
אחת המיטות. במרובה פקלי, פגזים, מרגמה, שקית חמרים. מבטי
ב. אני מביטה בחברי הצוות. לפעמים הם מביטים בי. יחידה פוליטי
שר ברדיה. אחריכך חשיר נורית גלרון. הספר "לא שם וין" של רן
בדאמין פתוח. קראת את הספר? העלם של יצחק אורפז, שואל
דודר את החבר שלו. יו, איזה בחור עפתי, הם אומרים על גיבור
הספר. "עפתי" - סלנג צה"לי. אסטרונוט. לא נכחה אם כותבים
אותו בע' או בא. בכל אופן הוצאת "עם עובד" מוכרת באהל הזה.
בתל-אביב יאמר לי שהם הבירה טובים. רכה נגונה.
הור הוא תלם. נכון, מוצק, משפיק ראייה
מוכספות, שני כפתורים פתוחים בתולצו. באוהל
הסגל הוא עובד על התדריך לאיטון הלילה. פקדונות
קרב. מפות. מה שצריך. הצוות מנסה להרוויח
גימנום. עיקר הפעילות באהל נובמבר '85 מתמקדת
בהפגית שרירים. חלקי רגלי מפותחים בריסול על
המיטות. כשהוא יכנס ריגד בקול באס צה"לי:
"אוקיי, חברה", כולם יתחילו לעבוד. לעבוד על
המפות, על כלי הנשק, על הפקלים. מה שנקרא
נחל קרב.

איתן: רוב החברה שלי לא מבינים אותו.

הרגל באש חיה בבה. ההפגות אחריכך כל אחד משלם את המחיר של הבריאות שלו.

צילומים: ראובן קסטרו ויוסי זמיר

מוסי הקשר מושך נושא אלוקות: כל הזמן יש צורך להתמודד עם משברים.

מוכרת א', אלבום

באלבום של עוני יש הרבה תמונות צבע.
"תראי את הנני", הוא אומר לי, "איזה ביזבז". לבנון
ברקע. החברה מתייכים. החברה נשענים. החברה
כורעים בדי. הרבה בדיסון. מה פתפול הורא. שם
שריר מציאותי חשוף. לפעמים סתם מיוסצניות
קלטות של תיירים. "מה הטלמנו ליד הבית
שהרגנו בו את המחבלים". אני מסתכלת בתמונה. שלושה מחסניות
עומרים וקוף. ובה דיוק בחיות. אני מסתכלת על העיניים. גרמה
לי שיש שם דיוק. שלושה חיליים גאים. ברקע בית. העיניים נעשה
וגם לא רב לאחר שרדו את שני המחבלים.

דיון: הנעמים זה רק המחיר.

החפץ במחל לחץ ומשי ומיוי שאמור להדגים מצב אמיתי.

מוכרת ב', מטען-צד

מחלת לאחז המיטות נח גוף שמוע של פצצה. "הבה, תראי",
עם עמיס, אני רואה. את הבוט הם שמעו. במטען צד מצמידים
פצצה כאלה עם הפעלה. כשעובר רכב הם מפעילים את זה. אותו
הוא יאנו הביתה. הם הפעילו את המטען כמה שניות מוקדם יותר,
והפצצה את הרכב שלנו. אספנו את הפצצה.
לפחד.

פחד שניה - טפו טפו טפו - וצוות נובמבר '85 היה בשמיים.
נעמים אספס מסכנות. רגע אחד של חשיפה. איציק. בגלל מטען
זה, כל בום מפתיר אותי. הבום העלי-קולי של המטוסים נתן
הרבה של מטען. כיס הראשון היו פה מטוסים ואני ממש קפצתי.
מה להשתחרר מה. אחריכך מדברים על הפחד. למעשה, אסור
לכך לדבר על הפחד. ככה זה ביחידה קרבית. פראנויה היא מילה
קטנה שם פחד או יותר. יש תופעות של פראנויה, מספר
שנים, איציק היה אוטובוס והוא היה שוא אסמבוס של מחבלים.
אני עוקרן שמינו בעמדה ופתאום צדירות. נשכננו על הריצפה
החלתי לידות כבו משוגעים.

דיון: שכננו במדבר וזיהיתי תנועה חשודה עשרים מטר
בכיון. היה עשיל לא ראו כלום. זה היה פחד גוראי. יושבים ויושבים
הפחד מביס שחוקי אותנו. כשהעוקרל הדפדף ראיתי מישור רץ.
פחדתי נאש. זה היה לילה אחרון במוצב. הפציצו אותנו וזיהתה
פחדת נחלה בבוקר התברר שזה היה נגש.
עני: "באטובוס בארץ, כל הדרך הייתי עם היד על הדובה.
טובה היתה מחסנית. צולבת. קשה להשתחרר מהפחד. כלומר,
מההרגל".
עני אחד זה לא גברי שם לדבר על הפחד. אבל בצד השני יש

שאויל והמקידה צילי (משמאל): מגיע למוסי צ'ופר.

מריגותיו. יש בהחלט מנגמה להחריר פחד לחברה במוצב. החשש
מביא לכוננות גדולה יותר, אומר דוד תלם. והתמוחה בנושא פחד.
לצבא, לכל צבא יש בעיה עם שיגרה. פחד לפתיחת הציר
הזמנית, גרים במוצב בתוך חמישה-עשר דונם. אותם דונמים. זה מה
שוראים ומה שיועצים. חיים מוגבלים. מביאים ספרים, ישנים הרבה.
כל תיפועול המוצב היה עלינו. לפעמים, בזמן כוננות, לא מורידים
נעליים במשך שבועיים. איציק מצא בתוך הטרמיל שלו שני זוגות
מכנסיים שהעלו ידוקה. לא אכפת מהניקיון. העיקר זה לישון. אולי
זו תופעה בחי"ר. הבעיה שלכוננו למעמים אסור להתקלות, אסור
להודיר בגדים, הם מספרים.

הקצין הור על לבנון: "פעם החייל הרגיש בלבנון סכנה
מוחשית גדולה יותר מאשר עכשיו. היום רצועת הביטחון חמה, אבל
לא כמו בעבר. כך אני מרגיש אולי בגלל שהייתי שם בתקופה חמה
יותר. אז, לפני העלייה ללבנון, היינו בקיבוץ איילת השחר,
ושיחקנו ככה בצנחן את משחק מספרי המוות. זה שהיגיל את מספר
המוות בחרג אחריכך. היום זה קצת אחרת, אבל החיילים לא מראים
את הפחד שלהם, ולי אסור להראות את שלי. אין לנו ויכוחים על
השהייה על גבול לבנון, מהמוצב רואים את מסולה. והקירבה
השהייה הו למסולה עושה משהו. והפכת את הבעיה למציאותית.
צ"ל, למרות שזם עושים את הטקטימות. זה לא צה"ל. אין אצלנו
להיטות למלחמה, אבל כשיש משהו אתה חושב שאתה הכי טוב
ואתה רוצה לעשות אותו. יש מלחמות בין היחידות. אנתוני נמצאים
בסגנדט של יחידת חי"ר טובה מאוד. יש איתנו הערכה נבונה."

אקשן יודע גם להרוג

לא מוזמן היה משבר קטן בצוות. האימונים האינטנסיביים,
הקשים, המפרכים, ועוד מילות התואר סבבו, נושא, גרמו תיקבול.
החברה יצא אקשן. אף אחד לא חושב באותו רגע שאקשן יודע גם
להרוג. לא רק את הצד הזה. רק הוכחת שמה של סירת גולני
עולה להם בבריאות. כשסיירת גולני מקבלת מבעד הם נעלבים.
ואנתוני לא מדברים רק על החיילים בני-החשע-עשורה. האימונים
(המשך מעמוד 43)

ההגדה לבית סקריאב

אלי מגן, 32, מורה לגישה קלאסית, מנהל
 רד בפנת אלהים קטנה בית ישי בראש
 פנינה, משקף להרים, אוריה קסטורלית
 ושקט, שאשף לחתוך בסכין למעלה, על
 גב תר, רדע, עד פחות למטה, ליד הווארי, שלולית
 של מי גשם שדחנקו למורד ובאמצע - מול המרפסת
 שלו - בחזקתה של ראש פינה, למגן לא מפריעה
 העובדה שזאת עם בוקי מול מצלת לבנות, הוא סחב
 מאחוריו של כנר, תולדות משפחה מפורסמת
 שחשפלה לכיוונים שונים, התמוגגת מפליאה של
 גבורה, כשרון, סלידה ופורה, כל אלה - והשואה
 השואה במסביב מרכז, טראגדי שמה את ענפי העץ
 המשתפז.

סבי של אלי מגן, אמן, הוא אלכסנדר
 סקריאב, מנצח ופסנתרן רוסי (1872-1915) מפורסם
 שיצירתו השפעה מועטה על המודרניסטים הרוסים
 שיקורה ברעיונות ואיסופולוסיים, אפולוניים
 במסגרת חזונית נבואים, סקריאב, קשה את
 פסיכיקה של רעם, תפוח, עד לבנה תחזית ודחית
 הוא גם עובד משימה, חזונית וישות בה השתמש
 במילים ותיים, פסיכופניות, שלו, "הפואמה של
 האקסטזה", "הרומאנס" "הפואמה של האש", "ה
 חורבן", "סקריאב" למעלה, וזאריה, בעיות
 מור, חזונית, מרובות וסכנות, הוא גם בעל יד
 מרובות, תואר מרובות של פנץ טיוליה
 ופסנתרן, הוא אחד של סקריאב, במחזיקיה
 של סקריאב, משפחתו האחרים, תרם של החור
 ופסנתרן, למעלה, כמו שאר קורות משפחתו
 של סקריאב, הוא גם בעל יד מרובות, תואר מרובות
 של פנץ טיוליה, מרובות וסכנות, הוא גם בעל יד
 מרובות, תואר מרובות של פנץ טיוליה, מרובות וסכנות,
 הוא גם בעל יד מרובות, תואר מרובות של פנץ טיוליה.

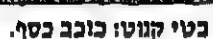
האזן אל

(דמיך מעמוד 19)

[illegible]

משורר הערב לירי עליית הנער שמצאה לו מני איל משפה מאמצת, אבל גם כאן לא מצא תשובה. התברר לו שגם בארץ האלפים יש חזית-טרף ומטבח של בני-אדם. בעלת הבית היתה מכה אותו לאחד מן סגן, בלי סיבות מיוחדות. לאחר ומקומה לא אדם עליית הנער, חילצו אותו ממאמצי וצרפו למחלקת לורים שעמדה להירשלח למאמצי.

יית ילד ממוכלל
החשתי וסכול אריז. ניסיתי לסדר לי
כראש את הדברים כדי לא להגיע ליאוש.
בעצם רק היום אני מתחיל להשתחרר
מבעיית הזהות שהעיקה עלי, וזה נמשך עשרות שנים.
אנחנו מדבר על איש. היו רגעים בהם הישגת
לחמאבד?

[illegible][illegible]

בטי פתחה בבאר־שבע מועדון לילה, ראשון
במסגרתו נערכו במשך השבוע האחרון, כשם
בדיון מחקר "בדרכי החיפוש" של סאטור. מאחר
שבשלה חלה, היא ניהלה את המסע לכך ונידלה לבד
את שלושה ילדיה. ביל 39 נמסר מהחקר־לב.

בַּעַת קִיּוֹם מַשְׁפָּט אֵיכֶמָּה בִּירוּשָׁלַיִם הָיָה
לְיִשְׂרָאֵל, לְסִקּוּר־הַמַּשְׁפָּט, הַסּוּרֵר הַצְּרוּרִי הַמְּמוֹרָם
וְהַמְּדֻרֵּה הָאֵל, חָזַן סֵם "נִקְוֹר", לְאַחֲרֵיכֶם פֶּרֶס שְׂתִי-
שִׁימוֹת כְּבֹד עַל הַקּוֹמֹת בִּירוּרֵה, הָאֵחָד - עַל מַשְׁפָּט
אֵיכֶמָּה, הַשְׁנִי עֹסֶקָה בְּנֵי לִוְיִי-קִיּוֹם, וְהַזְכָּרָה
בְּכּוֹתֹרֶת: "כִּי גִמְרִים הָיִיתִי אִשִּׁים".

יג. בקצתהו בעל הדינים אל כנסת זר. שם ודע
 יד. שגדולו אל-הדור. ודינאית שאלו מכתב מכתב
 טו. שם תפיל שם יורד אם אזליה איפעם לחזור ובעד
 טז. שאל אל מלת פמחש משמיעה ללחתי אותה, ודע
 טז. שאל מלת לפד את הערפלים שנסתרים את זרעו:
 יז. אדעתא להחביר לעצמיה נזק צמח איתך, ודע
 יח. אל כלפי חור ודעו ידעו אל כל פציה ודעו
 יט. ודעו ממתח בנסתרה אליו ברת נפשתו. אלו
 כ. אל כל מלת בנסתרה. חלילה לך קטוריה. הית
 כא. יורעו שם הטיבה אלכל הכל היה פריה. אל הית אל
 כב. היות חתונה. ודעו ידעו עיני הילדים האחרים
 (חמש עמוד 22)

21 מרחב

هَذَا مِنْ أَشْجَل

ג' קי בינג יצירות באופנה

פרטן - סקופ

מאול גולדמן כותב צבאי במלחמת העצמאות. חמד שאף להיות הראשון שמגיע.

כשנפטר לפני כעלושה חודשים, לא הבדיקו מצלמות, מוחו לא החריד אף דסק חידושים על עתון. סיום מיוזרי, חסר חושים, לאיש שמיסגר בעדשת מצלמתו את התמונה מדירת ישראל. פאול גולדמן היה צלם עיתונות בחקופה שבה כל יום היה גורל והדרימה חוללה את המציאות, בשרות העקרים כמו בין עולי תימן, ליד הגופות המבוזזות באופובוס הפגוע במעלה העקרים כמו ליד לחם פדאין רגע לפני שנורה בידי חייל צה"ל. הארכיון שהשאיר אחריו הוא אוצר חידודי יחיד במינו. מדינה בשחור-לבן.

פאול גולדמן נפטר במצאי כ"ט בנובמבר 1986. לתאריכים היתה משמעות כחיי גולדמן היה צלם עיתונות בחקופה שבה כל יום היה גורל. הדיאמה חוללה את המציאות-מבטו היה חישק. העינות בין השוער ללבן בתמונות של גולדמן, היה על הלילה שבו נת משקן רם במות לפני שולחש חודשים, היה שקט וסמתי. בבוקר שלפניו הלך לעיר וטל בזה. הוא היה מצביע למסלול יום ההולדת של מדינה, בזה, ואחר הדיאמה ישבו הכל סביב שולחן ועולה מדינה בארץ עם מדינה אחרת בארץ, בתמונות מדינה על הדיאמה.

אלישע אבס הילד עם אמו ומינה ולצמן כמעט עבר את המעבר.

אלישע אבס: רק אם מאמינים בגלגול נשמות

אמו של הפסנתרן וילד המלא אלישע אבס, היא נדבית של אלכסנדר סקריאבין. אמונה של בני לוויתקו ונאחזתו (החורגת) של אלי מן. אבס, שלמה אבס, לשעבר עובד סוציאלי, הוא ביום מספר-שמונים מקצוע, החדוד בישראל. בכל הדיאמה אלישע הוא נושא ה"נוש" של הפסנתרן-המלחין הרוסי המפורסם. כשהיה בן שבע כבר נוגן פגני ארתור וובישטקין. בין הילד השראלי לבין המאסטר הקשיש נקמה ידודת מיוחדת במינה. לפני מות הפסיק וובישטקין להעניק לו שער-תב עם הקדשה חתומה: "אלישע, בתקווה שישגיש את העתיד הגדול שהוא כד ראוי לי". אלישע אבס, ילד המלא הפודי ביותר במדינה, הוא היום בן 15. לא מורס עליו הרבה, ולא משום שאין בפסנתר חומר עתונאי מרחק וינאדיון. הדיאמה הוא הנובן. בני משפחה משתדלים למנוע כל מוסרם אחרות. "אלישע, בתקווה שישגיש את העתיד הגדול שהוא כד ראוי לי". אלישע אבס, ילד המלא הפודי ביותר במדינה, הוא היום בן 15. לא מורס עליו הרבה, ולא משום שאין בפסנתר חומר עתונאי מרחק וינאדיון. הדיאמה הוא הנובן. בני משפחה משתדלים למנוע כל מוסרם אחרות. "אלישע, בתקווה שישגיש את העתיד הגדול שהוא כד ראוי לי".

סלא ידעתי מספיק. אלתרתי. כתבתי יצירה אחת שאחרי-כן חושבתי בקוצרצט באחרונה. יכול להיות שהאחרות היו תחת לחושה. לא להבט למסגרת.

המשפחה עזבה את כנרת ולאחר גורדים בארץ התיישבה בראש-פינה. אבל דיוקא או, כשנרמה היה שהוא מגיע לרביקה, התפוצץ הכל. אלי שבר את המסגרות. פתאום הדינים שהוא חיב חופש. לחיות לבד, כל הדיאמה. הוא התגרש מאשתו, עוב את הבית חודר לתל-אביב. למסע ארוך של חס עצמי שמשך עשר שנים.

היה היתה תקופה של בלאגן מסאלי. היום אני יכול לנסות להסביר את הדיאמה הה לעצמי. אני עדיין לא הייתי מסוגל לכן. כאדם צעיר, תמיד הייתי כבול במסגרות. הכל ניכסה עלי. בדרך-כלל זה קורה להדיאמה. כשאתה ילד אתה משתולל, עושה חיים. אני הנעתי לה רק כביל ארכיט. אז, באקט של יאוש, התלחתי להרוס כל מה שבניתי. לקום בבוקר ולעשות רק מה שאני רוצה. כלי לתחושש באיש, כלי כיוון, כמו אביה טרופה. עבדתי בכל מיני משקלות. עבודה מינית. חונתי הכל. ישבתי ימים שלמים בקפה כסית, משחק חלשט עם ימים. לכל האחרים היו חבורות שהתחייב אליהם. אני לא הייתי שייך. נשאיתי חלוש, נרק עם חבורה אחת בכל ערב. מעברים מדינה שבה את לשעתי חס עצמי של טיף ונפס.

שני הכנים, וניאל (כיום בן 22) וניא (18) היו מבקרים אותו בסופי-שבוע. כשכילם הבריה את עצמו להישאר משבת להיות, אבא של שבת עם טיול, סרט וגלדיה. כשהם חוזר אל האם הדיאמה המסכנה והנושית היא, יש לך שני ילדים נפלאים. הוא לא משעל לא. אני עושה לילדי. אחי עוב כשהייתי ילד, והנה אני עוב אותם. הוא לא דע אף לגשת לילדים. לגעת בנקודות המבונות. הרצון להוציא התחלה באלימות. זה הפחד. אחי, חוצאתי עליהם את התסכולים שלי. הייתי מכה אותם הרגשתי מחר לבסוף מנתי לטיפול פסיכיאטרי. אבל גם זה לא עזר.

אבי מורנושקין

(המשך מהעמוד הקודם)
במבוצה אני וובר שנים ליליה רביקוביץ וירי מנס. שהיו עם באותה תקופה, לא היו חיים קלים. גם הם, כמוני, היו קצת "אאוט-סידרס", לא שייכים. כל מי שהיה טובה יוצא-דופן, סבל את האווירה והמחשבות של אותה תקופה ביליתי מחדש אחרי-כן בספרה של ליליה רביקוביץ "עריבול כחוש הנדול". היא תיארה אותו בדיקנות מאכזבים.

ד ליה רביקוביץ. אלי היה ילד מאוד מוכשר, בעיקר בכל הנוגע למוסיקה. הייתי בנחוח שנים הניטרה שלו הוא יגיע וחוק. כמו סהא אכר, מי שהיה אז שונה - לא הרגיש שייך.

מסגרת הקיבוץ העיקה עליה, וגם הוא לא בדיק התאים למה שנדרש מקיבוצניק. היום, כשהוא כבר מסוגל להתנוגן בחקופת חיי בגבע במנט מרחק, הוא נוכר גם בצדדים האחרים: "לדות נפלאה בחיק הטבע. מינה חיי. עבודת אדמה. בריכות דגים. תחושה של מרחב. היו הנון צופרים".

בגיל 15, למרות הצופרים ופינת דהי, הלך אלי ללמוד בבית-הספר הימי בחיפה. הנשמת הלוח של אבס. כשהייתי ילד אבא אמרה פעם למישהו שהיתה רוצה שאגיד להיות רביבול. כשכילי ו היתה בעצם בריחה מהקיבוץ, אבל גם שם לא הנעתי לתחושה של חופש. בבית-הספר הייתה משמעת צבאית חזקה. רצות כדור, עמיה בלוח-אבנים.

בגיל 18 נודע לי לראשונה שאביו חורג, שנפטר אז, לא היה אביו מילדי. אלי נתקף בהלם. לא נתנו לי לומר קריש על קברו. אחי חורג עשה זאת. הוא היה יותר יודי ממי. זה פגע בי. זה גם חידר את התחושה שאין לי שום בסיס מוצק בחיי. שום שורשים.

בסיום הלימודים גלש באופן טבעי לחיילים. אבל כתובו המסיד לצור כערפל. את הים אבס. המרחבים מסבו אותו. אחרי השירות הלך להיות ינאי, לראות עולם. עבר מנמל לנמל. אירופה, אוסטרליה, אמריקה. באמסטרדם פגש צעירה הולנדית. הם התאהבו. היא התנייה השנייה ויטא ובא לישראל. נולדו שני ילדים. זו היתה כשכילי חורגה אירורה להקים משפחה משלי. הרגשתי שאני צריך להתחבר למישהו שיהיה לי ענוף.

בגיל 25 עזב את חיים. עוד בריחה, הוא אומר. המסיד לחפש את עצמו. פתאום שב להרגיש מסיבה לבגונה כניטרה. המסיבה ההפכה למעין סיפורי סלא חרפה ממנה.

אולי באן נקשרו החושים שהובילו אל פגרי המלחין סקריאבין. לא, החושים נקשרו דיוקא אבל כן-אחרות. אלישע אבס, מבטור-עילוי שבמשפחה נהנה לחוש כי רוחו של טבי עברה ליידי. ראה מברנתו. שם נסגר המעגל. אני הדיאמה להקשיב למוסיקה של כבי. נדיה היה לי שהוא מנשא אתי. גם הוא נחשב לינאדיון כדודו. ראה את המוסיקה כמינה אחר. טאף לבנות מרכז שיהיה שילוב של מוסיקה ציון, מיסיה. כמנון מוסיים הוא היה נביא, וולא ספק. היה אבי המולטי-מדיה. הוא לא היה מלחין פופולארי כי המוסיקה שלו קשה ומורכבת. גם אותו אפף ערפל. בגלל המיד שאפתי לבקר ברוסיה, אבל אם לא נסעתי לשם עד היום - כבר לא אסע. קראתי מה שכתבו יו-אסיאלי שחור לרגמניה או מולינ בעקבות הלחות או התורים. רבים שבו מאוכזבים. יורם קניוק כתב מעם, אחרי ביקור ברגמניה שהוא מתגעגע אליהם נמצאים יותר ברוחב בן-יהודה בתל-אביב מסאמר מנקשרים. אני מתחיל להאמין שזה היה קורה גם לי לו ביקרתי ברוסיה.

אלי ואשתו מרים התגוררו תוליה במושבה כנרת. היא למדה עברית באלפיל. הוא החליט לנסע לתל-אביב, ללמוד ניטרה. אולי בין האקורדים נמצא את עצמו. ישן על חדידים, מסס אפף אותו אל ביתו המורה שלו למוסיקה. אפרים פילון, שהתאבד אחרי מספר שנים. אלי למד, אחרי וכן לא רב החל ללמד אחרים. בין תלמידיו היה גמי-הודיה. ערד, הגיטריסט של להקת "תמוז". הוא היה כשרון גדול. הנעיה היחידה הייתה שהוא אבא. אילתורים. טרב. לעבוד במסגרות המבולות-אמר עד.

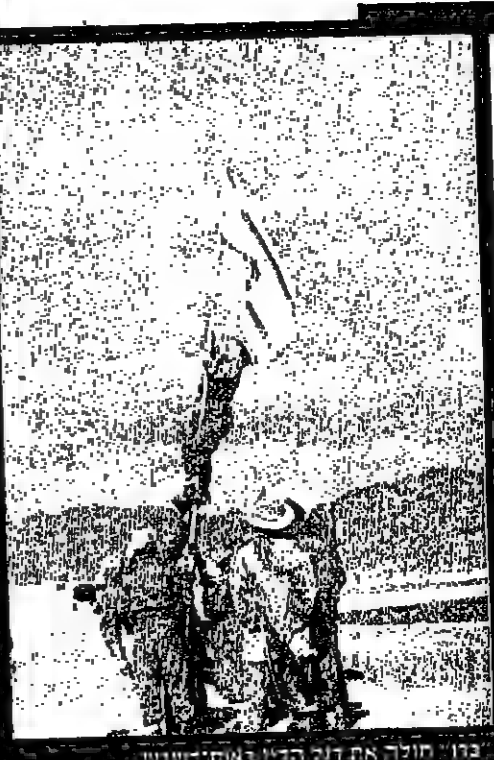
אני מעלה השערה סאלי. בתחילת-דע הוא בן. קשה-עבודת למסגרת נוספת, הפעם עם הנטייה. לא נדננתי בלו כמן בלום. אלי קלאסי, אומר מני. היות

מלחמת העצמאות

הנהגת המלחמה

ב-66 ארבע נולדו לידו בייחודו שירד אל החוף ויעמוד עם הראש תחת עינה המוחזקת של פולה

ב-70 חולת את דגה הדג בארץ ישראל

רגע נוח במכון 'דג' בת"א, אז לשכת העתאית המשפחתית של מייסדו שרד חולת קיצוני משמאל: מוש ברלמן

נולדו היום ראשון לאוטובוס המשי

חייל מדאיון בכלא

רגע מתוק בחתונה של גליה וחיים טומל

ת"א, שנות החמישים, גם אז עיושו סמים כאן: מעשן אומים

חולת ארתר רום נישתה לנולדו פווח במלונה בחליאס

התעוררה נחוצה, כששמעה אותו נופל. הוא נחבט בתור הנפס. כבר פעם שניה שאני נופל, אמר לה כנרמית. פעם ראשונה נפליתי כשרחמתי, וקמתי. רינה עזרה לו לקום והביאה אותו למיטתה. פאול נאנק מכאבים שאחור בצד גופו. אכין לו קוטפרס, אגרה רינה הנה חשבה, כשנעשה מורע היה עור קד ורעוב לסוע נשקה נשימתו. והוא לא דיבר עוד. הוא שכב רומם בתוך תפאורה עלובה, מוקד בערשות כנרים שליכות, חפצים חסי שימוש. רבר מתו לא החזיר את רסק חרשות בארץ. סלום מינורי, חסר חותם, לאיש שמיסגר בערשת מצלמתו את הוזהות לרינת ישראל. רינה הביקה אותו. ב-1986 - בצלולוקה. כשראנה אותו בראשונה היתה מצלמת תלויה על

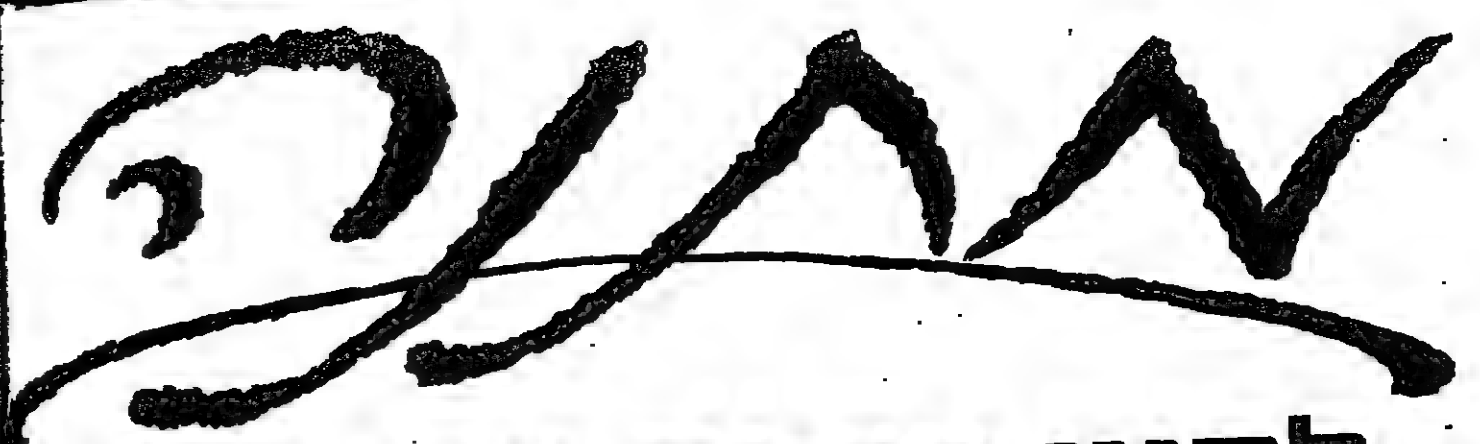
כתמו. הוא לקח את הצעירה והפה לעיר מולדתו, בורפסט. אחרי שניסאו ותקין פאול בירחם חרד חושך ותתפרנס מעבודת צילום לעיתונות המקסימית. גולדמן לא המתין לנאצים. הוז עוב את תונגריה ב-39, ושנה לאחר מכן חמק בחשיכה לחוף עתלית שוכנו כנרים שבמתנה מאחור, במים נשאה האניה 'דורניצ' - פאול גולדמן לא למד עברית מעולם. גרמניה הנאצית ומעט אנגלית סיפק אותו. אבל הוא היה ציוני. אנשים שראו אותו מתפקד בימים הראשונים של ישראל, מטיפים לצינות גם פאקיסטים ישרני. גם מחסור בחוש הומור, גולדמן, כנראה לא היה מבדיק כשיחה מעלליהם שמשכו אליו עיניים סקרניות. הוא היה עיתונאי. לא צלם אמנותי. תכנית של

ללמוד מראה יפה על המלם מתחבמים בחתונה באות שנתפסו כערישה שלה, כשחיה לחישות. על הרשע של פלון 'חשור' צילם כלוגרית, מסתירה את חזה בסומברו בעוד אורב לכדוריות, שירד אל הלך ויעמוד על ראש, תחת עינה המוחזקת של מולה. כחוד העצוב שבו שכבת היום רינה, האלמנה, אין תמונת על הקיר. אין רינה קיר, למעשה אבל יש שם תמונה אדום, במסגרת וזה מאובק. רינה מריחה מלוא שניה מעל סל מירות. הפנים האירופיים - רחבים, שלה מלכנים מעל העיניים. גולדמן היה משתעשע לפעמים בבימי אשתו לפחות תיאטליות. זה היה תיסוק שלו להפוך אותה לבגריה נישאת תנבא הארץ, וזה היתה כשמש כל

שמו לו הוא תמיד היתה יד ימינה. כבר וזכית גולד חתה מוחלת אל התפסות הכימית שנוער לפיות. מלמן פאקס וסר פשרות, הקפיד ביחסי הזכויות. ייש מלמן לא פיתח הבטיל את תבניותיו. משפת גולמן חתה-מבית עבודת הצילום של פאול. מרינה בלתי נכח עקר. כשנתמונח שצילמה. התפרסמו וחתה חמקת בין האנשים ומצלמת מוזהות. סאן מבוגר לא יכל היה להגיע אליה. כיו האב לבת גירקמן וישיב של שותפת שותפת. היא קראה לו שרד. הוא קרא לא מירד. היות מרינה אותו בלי שרד, אמרת שרד חולת גולדמן וזכרונה. נשנת חמישים כשחנתה לידה היתה מתעוררת

לפנות בוקר, כשהטלפון צלצל. היה לנו טלפון בורל, שתר כזה. מריסטה, היא אמרת. הייתי מחכה שהיא יצלצל. אלה היו המרליפוס של אבא. הייתי מרימה, ואם אבא לא היה בבית - אשילו לא הייתי שואלת מי מריב. ידעתי שהאנשים האלה לא מוזהים. הייתי רק מקבלת הורעה אם אבא היה בבית, וזה מתלבש ונוסע. מריב. המקור הייתי מצטרפת. אליו. היו לו קשרים במשרת, מצבא. בחוגי-הפסע. אבא היה מגיע לכל מקום לפני המשרת. היה חשוב לו להיות 'הראשון' שמגיע לכל מקום. גולדמן הגיע ראשון לאוטובוס הפגוע במעלה חשקרים, ב-54. הוא קרב אל הגופות כשהיו לריו חמות המצלמה שלו. קלמה את העיניים האחרונות

הקפואה, ברגע שהדם ניקרש. גולדמן צילם כפרדים בראשון לציון משפחה שלמה, ידויה, הוא תעד את הראשים הפעורים כאכזריים שנופצו אל סלע. אחריכן מיה לחודע למשפחה. הוא צילם לוחם פראיון רגע לפני שנוחה בידי חייל צה"ל. המסתגן מכיס לאחור, בעודו ממנה לעלות בחולית. הרובה שכדו אינו כלי-נשק אלא מקל מיותר ומכביד. 'אלטלנה' מופיעה בתמונתה כאניה באוסק מרומם. עץ על החוף השמש שוקעת, ים, אניה במרחק. אחר כך האניה היא מערבולת של תנועת עשן אל השמיים, והתכוצות אנשים במים. לפעמים היה פאול מתחכם. מצלם איש פראיון (חמשון בעמוד 26)

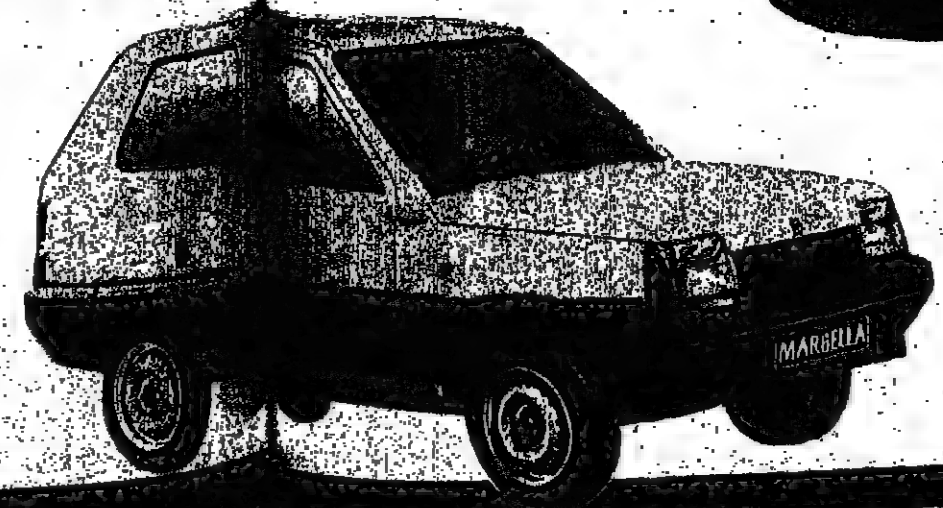

לחצי מדינת ישראל המכבסת בטיפ

קחי טיפ
וקבלי
קליין לרצפה

ובנוסף תוכלי
לזכות במכונית
אדומה משוגעת

...ומה עם החצי השני?

קחי ביומט
וקבלי
קליין לרצפה

SEAT MARBELLA
מחיר חדש:
מחיר מלא: 24.487 ש"ח
מחיר מיוחד: 24.487 ש"ח
מחיר מיוחד: 24.487 ש"ח
מחיר מיוחד: 24.487 ש"ח

Witco
קליין

מחיר מלא

פּוּט - סְקוּפּ

המשך מעמוד 25

(המשך מעמוד 25)
מאחורי סורגים, כעודו אוכל מן הריצפה בעיניים
שמוטות, ומזיח ליד תומתו עד תומתו. קוף ככלוך.
זיהה מול חלון, אומרת מדינה, שגולדה ביום הצהרת
הבלפור. אבל שלה מיהר מביהחוללים כדי ללצל את
הקצוות. לכבוד הריצוף הלאומי. גולדה ילי בת, אמר
לכלבן השער. חורל אל בתך, אמר לו פי גי, ותיקרא
לה מדינה. כועס עשה גולדה.

תור הניבוב הקשה של חפצים שאנשים השתמשו בהם פעם, מונחית שני אלבומים קטנים בדים. עקב חוסר תחזוקה בין דפי קרטון, סדר פסח בתלים, נרמלנו גם ליתום וליתום משם את קולי הרבה הקטנים הרבה גורמרים של פולצות שונות שי נבלבומים. גורלנו ביקר מעצמות. אורשם כמצלמה את הקמרים, את צילת האבובוקים, את הלום הנכנס והלונה כנצניעם. אורשם כמצלמה את הקמרים, את צילת האבובוקים, את הלום הנכנס והלונה כנצניעם. אורשם כמצלמה את הקמרים, את צילת האבובוקים, את הלום הנכנס והלונה כנצניעם.

מדינת גולדמן,
ילדת עם מצלמה
מול לגיונר במעבר
מנדלבוט, ואבא
מצלם אווה
(למעלה). משמאל:
האם דינה והבת
מדינה אורטסמן
(גולדמן) כיום
(צילום: דפנה
קצור).

גולדמן לא חדר בקלות לעיתונות הישראלית. כשהגיע לכאן, פגש בחרי העורכים תפיסת עולם של צעירים. חשיבות הוותיקות לא היו חלקו העיקרי של סיפור עיתונאי; לא היה זה הרבה מקום לתמונות העיתונות. לא חקר להרשות לעצמו לשלם לצלמים בעלי יוזמה פרטית. יקרו הקיימט, ואמרת רינה, סיפקה לעיתונות את כל התמונות הדרושות, בחינם.

[illegible]

בחתולה חיחה לו "ספיר גראפיק", אומרת מדינה.
מכלמה גדולה, מרובעת; עם קטטה מטענת מאחור. זו
חתומה וזהתה, על משטרת קליליה אחריה באה
חירולילס, ואחריה ה"קוטנס". למשט א"י כמ -

28

[illegible]

גורמן היה אחר משני הצלמים שהורשו לצלם באולם המשפט – ושל פאל את ה"האולבאלט". הייתי אומר לו, ניובר היום עיתונאי ותיק ב"מעריב", נתנה לצמצם כהנאוט. אל תצלם ארבעים, משישים, תמונות. לא צריך. כלים ורובה צריך שישלם לך. אבל היתה לו אהבה למקצוע. הוא היה אומר. לך רק כמה תמונות זה לא עושה עיתונאות.

[illegible]

אורי אותה מלחמה הנראית אתרונה ב' 67, מרש
לרמן. הוא עבר למסוב בתי-יחסיה. עולה שניה

תלמה אדמוני

ממיון והראיה
בעשות
איזה ניחוח
סוכה או תוספת
ומי שימוד
כל המי ורק המי
מיץ סוכה

החלטות שדק הטבע

מאת:
 לא מתו
 גים. לא צבי
 ים. מיץ טהור
 יאות

[illegible]

10/11/1964
10/12/1964
10/13/1964
10/14/1964
10/15/1964
10/16/1964
10/17/1964
10/18/1964
10/19/1964
10/20/1964
10/21/1964
10/22/1964
10/23/1964
10/24/1964
10/25/1964
10/26/1964
10/27/1964
10/28/1964
10/29/1964
10/30/1964
10/31/1964
11/1/1964
11/2/1964
11/3/1964
11/4/1964
11/5/1964
11/6/1964
11/7/1964
11/8/1964
11/9/1964
11/10/1964
11/11/1964
11/12/1964
11/13/1964
11/14/1964
11/15/1964
11/16/1964
11/17/1964
11/18/1964
11/19/1964
11/20/1964
11/21/1964
11/22/1964
11/23/1964
11/24/1964
11/25/1964
11/26/1964
11/27/1964
11/28/1964
11/29/1964
11/30/1964
12/1/1964
12/2/1964
12/3/1964
12/4/1964
12/5/1964
12/6/1964
12/7/1964
12/8/1964
12/9/1964
12/10/1964
12/11/1964
12/12/1964
12/13/1964
12/14/1964
12/15/1964
12/16/1964
12/17/1964
12/18/1964
12/19/1964
12/20/1964
12/21/1964
12/22/1964
12/23/1964
12/24/1964
12/25/1964
12/26/1964
12/27/1964
12/28/1964
12/29/1964
12/30/1964
12/31/1964

צ'אפיון
מין טבעי
100% פרי

מלך סת' אל' אל' אל'

איש עסקים, עצמאי, בעל מקצוע חופשי -
למה לך עו"ש רגיל כשנותנים לך

סופר עו"ש

חשבון עו"ש חדשני

- עם תיקרת משיכת יתר בלתי מוגבלת.
- ללא עמלת הקצאת אשראי.

זקוק למשיכת יתר מוגדלת? נקלע מדי פעם לחיריות בסכומים גדולים בחשבון האישי? נחוץ לך מנת לעת אשראי זמני לצרכי העסק שלך? כאיש עסקים, בעצמאי או כבעל מקצוע חופשי אתה זקוק לחשבון עו"ש המותאם לצרכיך המשתנים. אתה צריך סופר עו"ש עם תיקרת משיכת יתר בלתי מוגבלת, ללא עמלת הקצאת אשראי.

סופר עו"ש יעניק לך משיכת יתר לתקופות זמן נמשכות - קצרות או ארוכות יותר, ללא צרכיך.

אתה מוזמן לסניף בנק המועלים הקרוב אליך. יחד עם מנהל הסניף תקבע את סכום משיכת היתר המתאים לך ואת התקופה הנחוצה לך - לפי צרכיך, יכולת ההחזר שלך ומעילותך בסניף.

היכנס לעידן החדש של בנקאות פעילה. בוא ותראה איך פועלים

בנק הפועלים

13. אל יער אלוני התבור

מאת נילי פרידלנדר
צילמה: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

חורפים את הכביש המהיר לטבריה בני שר תחתיו. טיול זה ממלך למי שרוצה לסטוע בתוך הגבעות הירוקות הפסטורליות ליד היישובים הבדווים. לפני שהכביש מתחבר לצומת נהלל אפשר לפנות ממנו שמאלה אל תלשימרון עליו בית הקברות של נהלל, חורשה של שיטה מלבנה, והמשך הדרך לשוב החדש יחסית. תימרת, ומצומת נהלל - בחורף התיבה.

התימרים ימצאו את המקומות האהבים שלהם, ובשביבם זה יהיה גיוון לטיולי השבת. לתושבי הקריות והגליל המערבי ממלך לעשות את הטיול מאי לון הגליל לתוך היער ובמסלול הנגדי לזה המתואר כאן.

■ אל נהל ציפורי: מי שאסף את דמי הטיולים מהשנה שעברה, וכל להתאים לטיול זה את טיול 20 לנהל ציפורי, יש שם מסלולים נוספים לטיול באזור, לציפורי, לנהל ולמירון והנחש והנשר אליו מגיעים בר סימנה בדרך עפר מכיוון כביש יורש"ל עמ.

■ אל בית לחם הגלילית: חורפים לכביש שבאנו ממנו וממנו ימינה, לתוך שדרת הפיקוסים בבנישח לבית לחם הגלילית. נוסעים לאט לאט עד כ-600 מטר בתוך המושב עד למול דרכים, מתחילים מנופי הבתים הישנים, האירופיים בסגנון, ומהחדשים שדומים להם. במול הדרכים מונים אל דרך העפר השמאלית שעד מהרה מתחלפת לכביש אספלט שחור. זהו כביש חדש שבו נוסעים עד שנים וחצי ק"מ לומטרים עד לבית הספר של ילדי הבדי וייס. הנסיעה היא בגוף ירוק, מסמם, לאורך נחל ציפורי הזורם למטה בעמק. על הגבעה ממול רואים את אלון יחני ליל ואת ביראלימסור על קו האופק, וגם את בני כעביה הדרוץ השלוותות היוקרה חוננת כאן עכשווי. ליד בית הספר פר מסתובבים ותוררים באותו כביש עד למול הדרכים בתוך בית לחם הגלילית. עכשיו מונים לדרך העפר השנייה, כלומר שמאלה. נוסעים כ-400 מטרים עד למול דרכים נוסף, אם ממשיכים ישר - נוסעים לכיוון רורו ונהלל. יש שילוט, וזה גם טיול נחמד באותו גוף, ועל כך בהמשך. אם מונים שמאלה - נוסעים עוד כחמישים ק"מ בדרך עפר לבנה בתוך היער אל מושב אלון הגליל, דרך שמוציאה אותנו לכביש שפרעם נצרת, וממנו ימינה לצומת המוביל לכביש המהיר לכיוון ת"א.

■ לודווי ונהלל: נוסעים ממול הדרכים לני השילוט,

של הארץ, ובמכתם ניצל היער הנפלא הזה מכייתו. אלונים זקנים ויפהפיים עדיין חיים כאן, בעד שאחיהם בשרון ובסמל היו לארזים של מסילת הברזל מחיפה למשק.

אלון התבור עומד בשלכת בחורף, ובאביב הוא מלבב ופורח. עליו החדש שים והמבריקים וענלי הפריחה יוצרים כאן באביב נוף יחיד ומיוחד. מהיער יר עדי נחל ציפורי, עם הכפרים הבדווים האגלית והעברית, וממשיך אל אלון הגליל, ישוב צעיר שבו מגדלים את האהוב והתורבות ומייצרים את הנחל הזה חר.

יש כאן מקומות נהדרים למונחה ולטוולים קצרים בשדות הבר, וגם למקומות, כמובן.

■ מנהל אביב: חושב מישור החוף מונים בכביש המהיר במחלף ונורן לכיוון צומת יקר עמ, ובצומת מונים שמאלה ומיד ימינה, בין השדות הירוקים, לעבר בית שעים. מגיעים לכביש טבעי, נחל וכן מונים ימינה ומיד שמאלה לכיוון קיבוץ אלון ים.

יש פה תחת דלע. נוסעים צומת ולא נכנסים לתוך קיבוץ אלונים, אלא מונים ימינה, זה, העייל מתחיל נוסעים לאט כ-4 ק"מ בתוך יער אלוני התבור, ומונים ימינה לכיוון אלוני-אבא. נסיעה קצרה עד לכביש עם השבועה, וטייב קצר בחורף לכביש שבמנו באנו.

■ מקום טוב למקומות: באותו כביש נוסעים עוד כ-600 מטר צומת. עד לפני הכניסה לבית לחם הגלילית יש מיה שמאלה לדרך עפר לבנה בתוך היער. הדרך במקורה יורדת לנהל ציפורי, דרך הכפר הבדוי, אין לא ממשיכים בה עד הסוף כי הירי זה לרכב קשה שם.

לכן נצרים לפי התיבה משני עבר וי הדרך יש גדרות המסמנות את אזור המרעה של הפרות. בגדרות העשויות חוטי חיל יש שערים שאפשר למרוח ולסגור אחר כך בקלות. כאן, בין אלון ים, אפשר למצוא המון פירות פריטיות למקומות, למנוחה ולטיולים רגליים קצרים. בתוך היער או בהמשך דרך העפר לכיוון נהל ציפורי והיישוב הבדוי האגלית.

רק אזור מנוחה וחסותגלול לטף וההנהגה המיוחדת שאדם נמצאים בו, חורפים לכביש וממשיכים לנסוע.

קורל CORAL

תדיראן מציגה מותקשורת חדשה C.C.S. פתח

אתה והבית שלך יכולים לשוחח בטלפון - ביחד

שילוב אמיתי של תקשורת קול ותמונה - אינטגרציה במערכת.

קורל מציגה את המערכת החדשה, המאפשרת שילוב מלא בין קול ותמונה. המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון. המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

שילוב תקשורת מושלם מ-20 ועד אלפי שלוחות הארץ, טלפון, המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

קורל, מ-10 ועד אלפי קטנים, בינוניים וגדולים. קורל מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

פונקציות חדשות, חכמות ותקשורת, רגלית כפחית ידיו. המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

יחידות קצה, סטנדרטיות או מותאמות. לפי הצורך, המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

תדיראן מציגה מותקשורת חדשה C.C.S. פתח. המערכת מאפשרת שימוש בטלפון ביתי לצורך שיחות טלפון, וכן שימוש במערכת לצורך שיחות טלפון.

של 03-9262262, 03-9262262

האזן את המעלה

[illegible][illegible]

כ גם בראשונים החרדים של הא
זקניו כמעט הכל הולך קו
וארוך וחלק ומתולתל וגל
הנכנים המובילים: הרבה זה
הפוסט הזה, ובמידות צמוד
האדם על גופו.
מאת יהודית חנוך

ויד שבו לכם לשנות
הסודות ואלהליקו צבע
אתם מחלטים את קצץ
את השנינו ואלגל
לכלל את הלהליקו עוד מעט
ככל לא תצטרכו להחלטים עוד לא
בסבל על השניות - והנסע -
השלוני בבקורו האחרון אצל
מקצב שותלתי שותלתי בו כל-כך
רזהה חקוקה.

החשבון והזיכרון יפתו לכם
כל ביעות חשבון הדשדש.
השכל שכלל את מקצב השנינו
והפולל על מלך קטן, הראו לא
דומיות יתחבטו במעט מסומות
מסומות את המלך השנינו
שכלל, ממסמטים בכל החשבוניות
ההשניות, כבר את השנינו את
השכל שותלתי את השנינו
עליכם תסודות קצוצות על
מנות, תכלולו שני מיליון מנו
א כל יצא אתי.

והחשבון והזיכרון יפתו לכם
כל ביעות חשבון הדשדש.
השכל שכלל את מקצב השנינו
והפולל על מלך קטן, הראו לא
דומיות יתחבטו במעט מסומות
מסומות את המלך השנינו
שכלל, ממסמטים בכל החשבוניות
ההשניות, כבר את השנינו את
השכל שותלתי את השנינו
עליכם תסודות קצוצות על
מנות, תכלולו שני מיליון מנו
א כל יצא אתי.

שיפורים

משהו:

בקרוב תראה מודעות כאלה: "שבועיים טיול בחו"ל, לא חשוב לאן. העיקר - למקומות שיעדין אפשר לעצור בהם חופשי."

הדבורה מאיה בגיל ההתבגרות

אחרי אינספור סדרות מצויירות קמה יום אחי הדבורה מאיה במצבירות אים וגורא.

זה גיל ההתבגרות, אמר לה עכשיו אחי שבילה את הלילה מתחת לעלה סמוך. באותו רגע אכן שמה לב הדבורה מאיה לכך שאי אלו שינויים חלו בגופה, והיא רומה יותר לפוסטרים שמוצגות הערים מאשר לציוו בספר ילדים.

ספו, מגולל סכמות, צוחה הדבורה מאיה, שהבינה פתאום מדוע העכביש היה כל כך מער. ניין להישאר כל הלילה בסכנות מתחת לעלה, תחבייש לה, מה יש לה בראש, אל תתקרב אלי, כולל ידיים ואני חשבת שאתה ידיר שרוצה לצאת איתי להרפתקאות משותפות. עוף מפה לפני שאני מספרת לשתך, האלמנה השחורה, והיא טורפת אותך!

או קיי, אני הולך, אמר העכביש והחוויר לשמע שם אשתו הוללנית. לא צריך לעצוק, רק רציני לעשות לך טוב.

יש עונש מאסר, כמזכרני, למי שרוצה לע- שות לי טוב, הוזהרת אותו הדבורה מאיה אבל בתורכה למעט. אחרי הכל, זו הייתה הפעם הראשונה שהיא בגיל ההתבגרות.

מה בדיוק עושים בגיל ההתבגרות? היא שאלה את העכביש.

דבר ראשון את צריכה ירד מבגדך שאפשר לסמוך עליך, ענה העכביש במהירות חשודה. "עכביש", אמרה לו מאיה, "עכבישיו האלמי נה".

לא, לא, אמר העכביש, סתם צחקתי. את עוד מתרגלי לזה. בשאת בגיל ההתבגרות. כל מיני עכבישים לא יפסיקו לספר לך בדיחות. אלה יהיו הלצות לא כל כך מוצלחות, והפנטז העיקרי שבגן - שאפשר להבין אותן גם ככיר נות. העכבישים יעקבו כייאוש אחר תגובתך, אם תחייכי, הם ימשיכו. אבל אם תוציאי את העוקץ שלך, הם ימזרו לומר בטון רבילי: סתם צחקתי, זה היה ה'.

הבג"ץ האחרון

ראו יום אחר הגיש מישור בג"ץ, וביקש מבית-המשפט להדיח את ממשלת ישראל לצאת למלחמה נגד ברית-המועצות שאיננה סובלנה להחזיר לו את רכוש סבו בחו"ל.

סענותיו היו צורקות, כדבעי, והשופטים שכבר הכירו בכל כך הרבה עניינים עקרוניים והריגורלי בעבר - לא הצליחו למצוא שום סיבה שתצדיק עם החוק מרוע לא יכריז ראש הממשלה מלחמה על ברית-המועצות בתוך 14 יום.

ובתוקף חכרעת בג"ץ יצא עם ישראל למלחמה. זה היה הבג"ץ האחרון.

פינת השלולית

נסיכה אחת היתה עצובת. כל התברות שלה תפסו צפרדעים, והיא לא.

מה אני יכולה לעשות? היא אמרה לאמא שלה, לא יוצא לי להסתובב אף פעם בשלוליות. כל מי שאני מוגשת הוא או כבר נסיד, או אפילו לא שותה להיות צפרדע. ואילו צפרדע רגיל, שיהיה שלי, לא מודמן למקומות שבהם אני מסתובבת.

ואילו בשלולית אתה יושב לו צפרדע ושח את ליבך לחנה. אז לא אשפתי שאני עדיין צפרדע. פשוט לא יוצא לי לפגוש נסיכות. לשלולית שלי

מאיה צ'וזיא

הרזיה עם "מרזית"

חדוש בלעדי בהרזיה - עכשיו ב"מרזי מורית"

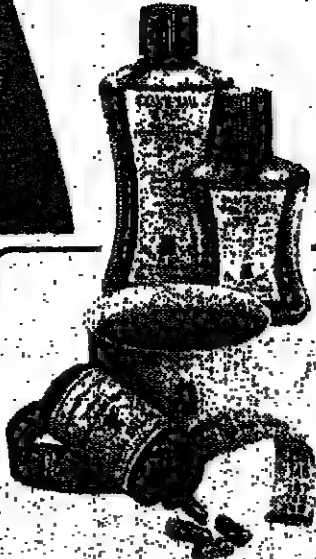

ללא תרופות

תוכנית ההרזיה
בביתך תוך 48 שעות!

שירות מיוחד להרשמה מיידית למען, שירות מיוחד של "מרזי מורית". ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, לנכד מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות הטלפון, בכל יום, בין השעות 08:00-16:00.

תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית ההרזיה האישיה שלך, ומיד תוכל להתחיל לרדת.

מרזי מורית בע"מ
רח' אלמלי 30, ת.ד. 4656
ירושלים, 10143

נא שילחו לביתנו - חיסום, חומר הסבר, מפרט לשיטה + חסבר למנוסות ולמשקט "מרזית" + חסבר לנכשירים ונלעצנים לריסוח חשומן + חסברות מוצלמות + שאלון, הרשמה מדעי - ללא כל החייבות.

שם _____
תוכנית _____

השיטה המהפכנית "מרזית" - פיתוח שוויצרי ואמריקאי מיוחד - בלעדי עבוד שיטת "מרזי מורית" - מותאמת לך עכשיו בכל פי ההרזיה. ללא תרופות!

המוסדות המהפכניות והמשקפה החדשני ב"מרזית" משולבים זה עם זה בשיטה מדויקת - ומוותאמים לך על הצוות הרפואי בתוך מנות ההרזיה - בין הארוחות (ולא במקום הארוחות).

המוסדות והמשקפה ב"מרזית" - בנוסחה טבעית וללא כל תרופה - מעניקים לך ביחד עם תכנית מרזי מורית שיטת הרזיה בטוחה מן הקלה - בפקוח רפואי.

מנות הרפואי במרזי מורית מתאים עבורך תכנית אישית למחמת 3-10 ק"ג בכל 10 ימים ותכנית לסילוק השומנים, מתאמת לעונתך - בשילוב התכשירים הבלעדיים לריכוזי מן.

מה יעצות מנוסה מעניק לך ייעוץ ועודד יום-יומי בכל תקופת הרזיה וגם לאחר מכן.

150,000 גברים ונשים שהצליחו - הם ההוכחה להצלחה שלך!

יום - 24 שעות ביממה - מרזי מורית שולחת לביתך: חסבר הסבר לשיטה + חסבר לתכשירים לריכוזי השומן + חסבר למנוסות המהפכניות והמשקפה החדשני ב"מרזית" + חסברות מוצלמות להצלחה + שאלון הרשמה מדעי. פון עכשיו: 02-663125, 02-663126, 02-630423, או: חסבר את החלוש.

מנות אולנה, מנלה אפריס, ד.ב. בקעת הירדן, המחזרת 13 ק"ג ביום יום.

מיוחד - עשיר בויטמינים ומינרלים, ביחד עם הכמוסות המהפכניות - ללא תרופות - בנוסחה צמחית בלעדית לשיטה תרזיה. חסבר הרפואי במרזי מורית משלב את מערכת החשיק והכמוסות ב"מרזית" - בתוך תכנית תחזוקה האישיה שלך - בדרך מיוחדת בין הארוחות (ולא במקום הארוחות) - מה שמבטיח לך שיטת הרזיה מהירה וביאה ללא רעב וללא תרופות.

בנוסף מתאים עבורך חצות הרפואי תכנית אישית להרזיה ולסילוק יום חשומן מתאמת לעונתך ואחר-הית, בשילוב עם תכשירים הבלעדיים לריכוזי השומן - מה שמבטיח לך כי בכל 10 ימים יפחית גופך 3-10 ק"ג ודווקא באזור שיתך הרזיה מהירה וביאה ללא רעב וללא תרופות.

יום יעצות מנוסה מעניק לך בכל יום ייעוץ ועודד יום-יומי בכל תקופת הרזיה ולאחר מכן.

הרזיה עם "מרזית" - עכשיו

הרזיה עם "מרזית" - עכשיו

יהלומי הקרמלין

סופר ועיתונאי יהודי שעלה מברית המועצות לישראל חושף קנוניה שנקרמה בצמרת הק.ג.ב. בימיו של בר'נייב וביוזמתו של ראש המשטרה החשאית יורי אנדרופוב להקים "סינדיקט" שמטרתו לגנוב ולהלאים אוספי אמנות, ותכשיטי זהב ויהלומים מאורחים סובייטיים. בחודש שעבר נסגר המעגל. חתנו של בר'נייב, אחרון משתתפי הקנוניה שנותר בחיים, נקרא לתת את הדין על שוד התכשיטים.

מאת אלכס דורון

חזות גדולים של הצבא והמשטרה החשאית תפסו עמדות באירוע, וכל הכבישים נסגרו מבעוד יום כדי לאפשר ליוצאי ארובה של מכוניות שרד שהורו לחצות את מוסקבה השיררה הלפני בנדרית על פני שרשרת גרני לנין ונעצרה ליד חומה אפורה, כבועה, שהתחירה וילה ענקית, מוגנת היטב וטכורדת משאר המיכנים שנשרבו הפאר המוסקואי, ליד "מספילס" - הליזרד האדומה.

עשרות קצינים צעירים בדרג בקפידה אישור כניסה מיזרחים שהצינו בנתיב נהגי השירה כמבט נוסף נוסקו גם יושבי הספסלים האחרונים במכוניות ההודיות - ולאחר הצדעה מחוזה, כונו הבאים אל שער ברזל שלט קטן חוצר לפתח כמלים "הכניסה מותרת", המחוסס האוטומאטי הורם וכלי הכרכ עשו דרכם פנימה, לתוך מגרש חגיגה חתירקקע.

את פני הבאים באולם הכניסה הרחב של הוילה הקבילו שני תריסי גבולים ומלכונקיים שהציצו בשתי שורות לאורך גורם המעלות כשהאורחים טיפסו לקומה השנייה. כאן, סתר ענק מוחם העט, ריצפתו מכוסה שטיחים יקרים ועל קירותיה תמונות שכן כמסגרות זהב, הוצבו שני שלומות ארוכים, ליד האתר, רחב מאוד, מעץ אדום עתיק, היו כרדמאות עמוקות, ועל האתר - שפע מעצבים יקרים, מסקאות נדירים, ייבות בני מאה שנה, דירות ופירות טריים, ממתקים קצינים שטיפסו כמלכודים, מזון יין צרפתי וקולינאק ארמני לבקיע ברולת הגניס חקורכת - חטיפי דגים וקורא, בשרים רבדי מאפה.

לאחר שהאורחים מילאו כוסם במסעמים, נשמע צילצול פעמון - והם נקראו לתפוס מקומות ליד שולחן הישיבות ההוד, עד מהרה השתרר בחדר מצב רוח עסקי.

כך החל, ב-15 בינואר 1968, כנס סודי ביותר של ראשי הק.ג.ב. וצמרת השלטון הסובייטי, בו הוחלט על מיבצע אירירימיים ומרדים כמחוזות. נעם הראשונה נחשפים כאן פרטים על הפרשה אותה תיעד ליאונרד גברלין - סופר, עיתונאי, איש קולנוע, רדיו וטלוויזיה וראש מסגרתו של עולה לישראל מברית המועצות. כיס ברצלניה גברלין מבטיח המישה כספרים - ארכיון ראו אור ברובית וסניגים נופסו כלונדור, לפרשה המרהיבה הקישה את ספרו האחרון, "ליר השולחן המרהיב הישיבה סודית", מספר גברלין, היו בין השאר ראש הק.ג.ב. ראו ואחריהן מנהיג ברית"מ, יורי אנדרופוב, סגניו, מיכאיל צריבילק וסמיון צביטק, ראש מחלקת המבצעים בוויע המופלע של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית הנגדל מירנונו, שר הפנים ויקולאי צבילקוב וסגנו יורי צ'רבאנוב, חתנו של בר'נייב.

אנדרופוב בירך את הנכחים בקבע כי הם "הסובייטים והאמנים ביותר, אשר כך הרגישו כי מדיניותם הכלכלית של ניקיטה כרושצ'וב נרמזה לברית"מ רק נזקים, וחשיתו כי תושבי ארצנו יש שכבה של אינטליגנציה שבעקשני נרמזה בעטייה כל הצרכים - רבים מהם מממרים לאסגנות פרטיות

ליאונרד גברלין בביתו בהרצלילה (במרכז, צילמה: דמנה קצור) וכמה מגוריו. הפרשייה שחשף, בתמונה שמרשמה ב-82 סוכנות הידיעות "סאס" (משמאל), עומד, שני מימין, יורי צ'רבובוב, חתנו של בר'נייב, שנאסר בחודש שעבר, בר'נייב (יושב מימין), ויקטוריה, רעיית המנהיג, יושבת לשמאלו כשבוניהם הנכדה לודו, ובתו של בר'נייב גלינה עומדות לשמאל בעלת הצעירה שבימין הצילום לא זורחת.

ואוספים רבים כאלה מתורגמים באספי המודיאנטי. לא נסכים לכך שבעלי אספים אירדים כאלה - תפוזות סטלים ונבלים, סוליס בלי הרסיה עתיקים ותעיקר יהלומים ותכשיטים - היו במדינתנו. הגיע הזמן שנתנו דיו על האספים היקרים הללו, לשם כך הציע אנדרופוב להקים סינדיקט, רונמט סינדיקט המשע האמריקני, לרוקן באורח שיטתי, כספות פרטיות ולהלאים אספים פרטיים עתיקים. הוא הציע שפעילות הסינדיקט תורחב גם אל מחוץ לגבולות ברית"מ -

עומד, כן נסגר בחדר ממוגן שקבלנו, היה רכוש נפוצים כמו שהשאריו בידו אלפי יהודים שהצילו קי נצטטו מושפת שדחתו כבודפלט. ריווחתי ליד הקליק על מעצרו ועל כך שהחזרנו את שמי שחיה, סטאלין הורה להביא במסגרת מיוחדת למחנה ולנחל מיד למאסר עולמי. איש המנהל הצעיר, ייבני רומאנביץ' סטפאנסקי, קיבל את המעצור של הלבנדי, העלה מיד ברכה וקל את כתר המעלה. בר'נייב וכה על כך כנחה

מ קטר לאחד הבכש החשאי של הק.ג.ב. והחלו מנחות למבצע הגדול. ממהותם כסירה ומעומת מין ומכר-כלל בכל רחבי ברית"מ החלו להשתחרר לפתע מאחד שודדים ומשערים חלים. חלק נכבד בעלי רכוש, שטרדות גברלין וליס העלה המשימה לבצע את שוד היהלומים והפזקים הפרטיים. התבררה הוו ציירה בשיטת מחסל של אספים בעלי כספות פרטיות, וכן בעלי שוכבה לילי. עשרות גברים נשלחו למבחן המבחן למסור שפת הדין כי להשדרם לעבודה מת'הלים.

רן המעשים לשוד ובכספות היהלומים היו גם חלק מהפערים בריאצת בערחתו. גנב קטן, בעל שם רחוק, הוא נחשף אחריהן לאמן בקיסק וחבר ממשל. להשיע במסעדותימאי מוסקואיות. עד אז קיין את המסעה בתו של בר'נייב, גלינה שפטיק, קיסם אותה בשירתו ובוריות ידיו היא השאב מן, למרות שהיה צעיר ממנה בכ-18 שנה. נחשפה אלא בריאצת לערוך תופעה מיוחדת שקרה לפני אבות, באותה התופעה צפו גם כמה סקס ג.ג.ב. - שברבקים חלילים לגינים את המעל למעשים.

הנעם בריאצתו החבוש שלה, מנהל חקיקת החלל ומכיוון אמוליי קליבאטוב - אולטרה חקיקת מותירי מכה אחת גברלין - החלו לשער עולה נכבדית. חקיקתו ומסר'ה לברית"מ בריאצת חתם להחליט עם גלינה בר'נייב - משקפות כולה יצאו על רומן זהיר - דוד מורה נבטתו באורח יצא שמי "שחית" מבעלי של העניי.

ליאונרד גברלין, 64, היה כתב צבאי וקריין רדיו במלחמת העולם השנייה, ואחריו - עיתונאי של "איוזוסטיה", "ליטראטורניה גוסטה", "ויצדווייט מוסקוזה" ו"אונגיוק". הוא כתב תמורות לסולטע ולסלחיות ונהל מנה לענוני אמנות וסמיות ברדיו מוסקוזה.

אביו, ייבני, היה עורך ומנהל תוצאות ספרים בטשאים בלכליים, שביול ארבע שנים לפני המהפכה בבית הסוחר הצארי אורלוב, נשלח אחריהן לסיני ומשם ברח לארצ"ב. ב-1920 קיבל מברק מלנין: "המהפכה זקוקה לך" - וחזר מיד לברית"מ. עשר שנים אחריהן נשלח למאסר במקורו טטאלין בגל הטיהורים הראשון, וביולה במחנה של עבודה מר באי חממן הארקטי.

שבע שנים היה גברלין הבן משובר עליה, ובמשך עשרים חודשים טופל במכרות עיניים וזרזקות בבית החולים המסיכיאטרי הידוע לשימחה, בוהולו של מוץ קשצ'נקו (91 אלף מיטות), כיון מבקש אשה יציאה מברית"מ. רבקה רבינוביץ, עיתונאית, בלה "פריס דיוטנויק" למובליצקטיקה בעתונות הישראלית בשפה העברית, מנזירה את גברלין באספן אנשים. יש לו כשרון ודיו להתוודע עם בני אדם, לקסור עמם קשרים ולשמוע עליהם. איש מעניין, רבים מקומים בו, בידיו עשרות תצלומים שהותקמו עם שוטים, משחיתים ואמנים סובייטים מתמללה הראשונה כמו גוריס מסטרנק, איליה ארנבוב וזוכאיל אושצ'נקו. משחיתות אחת משובה, איש - התיאסרן. חתונו, על מיכאלס (בימאי חקולטע סרטי אינזשניר), על מנישתו, עמם כתב ספר מחסל. יש לו זכרון ממהממלי, לעומת מוחתה, עמון כתיבת מוחה, וכל קסרו, ברומות וחשפוס - בו עליוזי אלה שמבקים אתה לעיתים.

גברלין, עתיקשמה, איקנה שיהר, נעצו זמור, עדיין מתקשה בעבריות כתוב מאמרים לעיתונות המתרגמים והופקים במערב, בעיניו בארצ"ב ונרמזהו, והתחלת דיון ברופות המשיכה בקטריאטיות. מנסה לכמהה חלום מקבל קוצוה של איש, אינו אשתו הראשונה, דודית, שבעבר עבד את כל התחלפות ושלח חקדוים את ספרו היחיד בעבריות - "בנות השדות והערים" ומסר: במחזאק אשתו השנייה, מליה, מורה למחשבות. מנסה לכמהה חלום מקבל קוצוה של איש, אינו אשתו הראשונה, דודית, שבעבר עבד את כל התחלפות ושלח חקדוים את ספרו היחיד בעבריות - "בנות השדות והערים" ומסר: במחזאק אשתו השנייה, מליה, מורה למחשבות.

הרפתקאות מרתקות בין סיניר לאוראל

ליאונרד גברלין, 64, היה כתב צבאי וקריין רדיו במלחמת העולם השנייה, ואחריו - עיתונאי של "איוזוסטיה", "ליטראטורניה גוסטה", "ויצדווייט מוסקוזה" ו"אונגיוק". הוא כתב תמורות לסולטע ולסלחיות ונהל מנה לענוני אמנות וסמיות ברדיו מוסקוזה.

אביו, ייבני, היה עורך ומנהל תוצאות ספרים בטשאים בלכליים, שביול ארבע שנים לפני המהפכה בבית הסוחר הצארי אורלוב, נשלח אחריהן לסיני ומשם ברח לארצ"ב. ב-1920 קיבל מברק מלנין: "המהפכה זקוקה לך" - וחזר מיד לברית"מ. עשר שנים אחריהן נשלח למאסר במקורו טטאלין בגל הטיהורים הראשון, וביולה במחנה של עבודה מר באי חממן הארקטי.

שבע שנים היה גברלין הבן משובר עליה, ובמשך עשרים חודשים טופל במכרות עיניים וזרזקות בבית החולים המסיכיאטרי הידוע לשימחה, בוהולו של מוץ קשצ'נקו (91 אלף מיטות), כיון מבקש אשה יציאה מברית"מ. רבקה רבינוביץ, עיתונאית, בלה "פריס דיוטנויק" למובליצקטיקה בעתונות הישראלית בשפה העברית, מנזירה את גברלין באספן אנשים. יש לו כשרון ודיו להתוודע עם בני אדם, לקסור עמם קשרים ולשמוע עליהם. איש מעניין, רבים מקומים בו, בידיו עשרות תצלומים שהותקמו עם שוטים, משחיתים ואמנים סובייטים מתמללה הראשונה כמו גוריס מסטרנק, איליה ארנבוב וזוכאיל אושצ'נקו. משחיתות אחת משובה, איש - התיאסרן. חתונו, על מיכאלס (בימאי חקולטע סרטי אינזשניר), על מנישתו, עמם כתב ספר מחסל. יש לו זכרון ממהממלי, לעומת מוחתה, עמון כתיבת מוחה, וכל קסרו, ברומות וחשפוס - בו עליוזי אלה שמבקים אתה לעיתים.

גברלין, עתיקשמה, איקנה שיהר, נעצו זמור, עדיין מתקשה בעבריות כתוב מאמרים לעיתונות המתרגמים והופקים במערב, בעיניו בארצ"ב ונרמזהו, והתחלת דיון ברופות המשיכה בקטריאטיות. מנסה לכמהה חלום מקבל קוצוה של איש, אינו אשתו הראשונה, דודית, שבעבר עבד את כל התחלפות ושלח חקדוים את ספרו היחיד בעבריות - "בנות השדות והערים" ומסר: במחזאק אשתו השנייה, מליה, מורה למחשבות. מנסה לכמהה חלום מקבל קוצוה של איש, אינו אשתו הראשונה, דודית, שבעבר עבד את כל התחלפות ושלח חקדוים את ספרו היחיד בעבריות - "בנות השדות והערים" ומסר: במחזאק אשתו השנייה, מליה, מורה למחשבות.

פלטון

מודל יום: יש יותר מלחמות בין היחידות.

באכני הצור מבוקר ניצוצות אש. הבוקר בתומים. אני חושבת על הדם. הדם שלא היה פה.

מוטי וגם עוגי

מוטי. אני לא חושב שמלחמת לבנון השנייה במסגרת על המוטיבציה להחזית ליהודה קרבת. אני בטוח שהרבה הורים לא תמכו בזה. לבנון בטוח מסרים נגדה הזרקה לא ללכת לקרבי. אבל עובדה שחלבים. לפעמים כשהורים מתנגדים כלפיך הילדים עושים רוזקא.

עוגי. בסדרונות עשינו שבועיים בטי"ש (בטחוניסטיק) בשטחים. גם עכשיו, אם קורה משהו, מקפצים אותנו לשם. כלבנון קל יותר כיוון שרואים את מטולה, ואז אם מחבל מוריד עליהם פצצה זה מוחשי. בקסבה בחברון לא הייתי רוצה לטמור. אני אישית הייתי מבקש שישמו אותי במחסום בקצה העיר, אבל לא הייתי מסרב פקודה.

מוטי. בשוק של חברון אפשר להרגיש את החום הערני, את הדחייה. אם אנחנו מרימים יד כל מכונית עוצרת. אם היא לא חשודה, יורדים לה בגללים. אנחנו שולטים בהם. היום לא באים לקרבי בגלל האיריאל. זה בולשיט. כל המשפטים היפים האלה - למען המדינה, חרבה - אולי הם טובים בראינות. אבל אם מישור יגיד לי אותם, אני לא אאמין לו. בעיני זה הניפוק הכי לא אמין. היום זה בעיקר האתגר, השאיפה להוכיח לעצמך כמה אתה שווה. יש סיפוק כשעוברים בהצלחה מבזון קשה. כל הזמן יש צורך להתמודד עם משברים, להסתכל קדימה. זו השקעה גדולה מאוד. עבודה קשה אינטנסיבית. יש הרבה נקודות משבר. בייחוד בסדרונות היחידה, שם נמצאים בלחץ נפשי ופזי שאמור להרגיש מצב אמיתי. איחוזות לא בקבוצות, חוסר בינה אימונים קשים. כל החוכמה היא להתמיד ולהמשיך. יש מקרים בהם אנשים מורעים, בוכים, מקללים ואפילו מתחרטים שבאו לצנחנים. אבל לאט לאט מכינים כמה הם מרוויחים. מורעים לעבודה שווה, השקעה שלא מתבזבזת. במובן הנפשי, אנשים מקבלים בטחון עצמי, למדים להתמודד, הדיסציפלינה החברתית חשוב מאוד, והמקצועיות היא הכי חשובה.

ראמבו, רק סטייל

מיקצועיות, מילת מפתח. לא פטריסטיים. לא אידיאליים. אולי הם סוג חדש של ראמבו. ראמבואים ישראליים. מקצועיים, קשוחים, כאלה עם דם קר בחוריהם.

אז אתם רמבט אני שואלת בלי חזק, וזהם נעלבים. מה פתאום? מבטל דרור.

עוגי. כשאנחנו רואים את הסרטים שלו אנחנו מתפעלים מצורך רואים את כל השטויות שעשים עם. אבל הם חולכים לסרטים, ועל אוהל המטבח תלוי פתק, "הימנעו מהאכילה של ראמבו".

דרור. בהחלט זה נראה משחק. לשתק נשק ולירות בו זה כף. אבל כל אדם משלם את המודר של הדברות שלו. איפה מה משהו אחר? שמשות בגוף שלו לא גרפיק. ככל שהזמן עובר, הכל נעשה אפורה. החשק יורד. אבל איתי שמתחילים. זה כישלון אישי להחסיק. אי אפשר. אלא מה בחברה הישראלית היום - קרבי זה בחזקת שאמר.

איתן. דרור: החבר'ה שלי לא מכינים את עושה מה. נראה להם מודר שאעשה את הדברים האלה. לא מכינים להם דרור לעשות את זה בכלל.

(המשך בעמוד הבא)

תלפזקו 43

(המשך מעמוד 17)
מאנשים. אבל עושים עוד דבר קטן - גורמים לחיל לשאוף למבצע אמיתי. בשפה של צוות נובמבר '95. להרוג על אמת. שיטה למוטיבציה. פסיכולוגיה בנדרס, אבל עובדת כמו שטון. ירון. לפי מה שראיתי, ההייליים והמפקדים מתייחסים להתקדמות עם מבצעים כעניין מקצועי. כזה שנתון כבוד, יוקרה, אקשן. הנגעים זה רק המחיר. כלבנון, המפקדים מחפשים את ההתקדמות. המטרה היא להיות קל. רק באחריות שאלים. מכונית צבאית טהורה מתחמקים להו במקצועיות. מלומד, מחשבים התקדמות?

בך.
לאן אתה זה לא מפרץ מה?
לא.

מודל יום, מודל לילה

ההכנות לאימון הלילה מתחילות בשעה שתיים-שלוש בצהריים. מטרה הורגית: פשיטת לילה על מעוז מחבלים. באחת המעוזות ישנים ששה בני-אדם. במערה השניה מצבור תחמושת. על המזח מוטל לחסל את כל תכולת המעוז. דור עובד על פקודת הקרב. המסלול, צורת התקפה, הנסיגה וכדומה. בשעה שתיים בדרך הוא מבקש מהצוות לרשום את הפקודה על פלקטים גדולים. בשעה חמש אחריהצדדים יוצאים למודל יום. תידטל ראשון, יבט. כאור יום.

אני מבקשת לשים עלי את הפקל. דקה אחת. רק להרגיש את הכובד. לקבל תחושה. ירון עוזר לי. הכובד מביא שוק. לרגע הנסיגה נעצרת. הצחק שלום מתחלף בקריאת כהלה זה מה שחטור להם. חזרה מעולפת באוהל. יוצאים לדרך. את המודל עושים קרוב למאהל. צריך רק לעבור גבעה קטנה. במשגים שלי זה הר, אפילו ר' גבוה. הם מתפרשים בשטח. בקשת, בציתנות, בשיא הרצינות. מצד זה נראה כמו משחק. מתחיל להיות קריר. אני לא מפסיקה לחשוב על מודל הפקל. בשעה שמונה ורבע הדרך.

בשעה תשע חצי מודל לילה. שוב תידטל יבט. שוב עולים על הגבעה. הר. שוב צועקים אש-אש-אש. השעם אפשר להרגיש את הקור. יבט. חדר. מקפא לילה חשוך לגמרי. אפשר רק לשמוע את מעג הצלילים באנשים הקטנות, ואת לחיטת הפקודות. אחרי שעה וחצי למאהל לתחקיר מ"פ. אווירית העייפות מידבקת. הראש ממטוט שואף לריצפה.

מה תעשה אם האנשים במערה יתעוררו לפני הזמן? שואל המ"פ.

הם מעלים תשובות אפשריות, ואני לא בטוחה שהם מבינים מה יכול היה לקרות אז. עכשיו כל מה שהם רוצים זה לישון קצת. כמילא נשארו להם רק שעותיים.

שתיים לפנות בוקר. קר. השכמה בחוץ חשוך לחלוטין. המערכת נמצאת כשהם קילומטר מהמאהל. ניווט לילה. אני מבינה לאור עמ' המ"פ ואני, מי שהיה מל הצוות. דרור המ"פ נוטל את ק"י. לתחילת הפשיטה. כוח דק המהפך על הפושטים מתחיל לירות. הפגזים שורקים. אני צועקת "אמאלה אינטנסיבטיב", אבל אני אחד לא שומע. דרור וחילוי מתקרבים לעבר המערה.

הור שחור בצלע ההר. הם מפעילים מוקש תאורה בפתח המערה. המוקש מתפוצץ, ואור גדול ומסנוור מאיר את השטח. מישור צועק והצידה הצידה. משלבים רימון לתוך המערה.

ממלכיים אותה. דרור, עוד מוקש תאורה. הכוח של דר נצמד לצלע ההר. צללים רצים. קולות חבטות. מאיפה זה הכוח נכנס? מה? מר? ואו מגיעה הפצצה. מבחינתי זה רקש של סדיהעולם. אבל כנראה שזה כך רק מבחינתי.

אור ראשון של דימוזים. הכוח בנסיגה. אפשר לשמוע את ההתנשפות. סוף-סוף צליל אנשי. אבל התרגיל לא נגמר. מחכה להם שיה מוקשים. מישור, אולי אש. מפעיל את המוקש. צועק: "מוקש". כולם נעמרים במקום. מאחורי את המצור. החובש מגיע אלי. סיפול ראשוני.

מק"ב. מקלע כבד. מטר. שלי. פגזים נוחת מתבזבזת. הפגזים שורקים מעל הראש. עוד ועוד עוזר. מנחם את המצור על הדרך ומתפללים לשלום.

קבוצה מתפרקת. קבוצה שניה מתעצרת על העמדה ב'י. לחסלה. לאחר. עור רקות הם חוזרים. וזה זה. כלומר. בדרך. חזרה. קרוב למאהל מחכה. עוד תרגיל. עוד תרגיל. והוא צריך לעבור ששה קילומטר. חוזר. תעללים.

המחיר לישון חן תמלית בחור.

היום לא באים לקרבי בגלל האיריאל. זה בולשיט. היום זה בעיקר האתגר, השאיפה להוכיח לעצמך כמה אתה שווה.

אין פה מישור ששונה בגוף. קול לא נדפק. אבל אחרי שמתחילים, זה ישלון אישי והכפיק.

בשתיים-שלוש על היחידות יצאו החוצה. אנשים החזרה. איפה האשיות?

15% הנחה
+4 תשלומים שקלילים
ללא ריבית

מינה אוכל "מדינה" גדול: 1.00 x 1.80 מ' ברוחב והמל. כסא "דאלט" במבחר בדי ריפוד

רהיטי ארדן, רואים שיש לך טעם

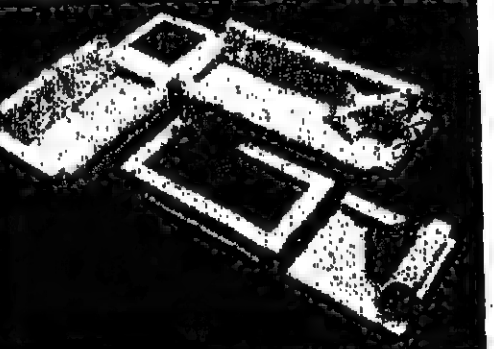
יש לך הודמנות נפלאה לרכוש מערכת איכות של ארדן ב-15% הנחה ובארבעה תשלומים ללא ריבית. בואו לאתר מחנות הרשת הארצית של ארדן וחבנוסי הבית והרשות איכותי. חירותות שאת אוהבת.

רשת חנויות ארדן
עירב ארדן - צריף ממלח חצרנו, כביש סנידן וכל צריף
סל 232696 - 05-232696
ארדן חנויות וציוד מוטור סל 209975-05 שעות מחנות שבת
סל 232696 - 05-232696 חנויות ארדן חנויות ארדן חנויות ארדן
סל 232696 - 05-232696 חנויות ארדן חנויות ארדן חנויות ארדן

מערכת ישיבה "ג'מבי" 3+2+1 ממוק ובאלון.

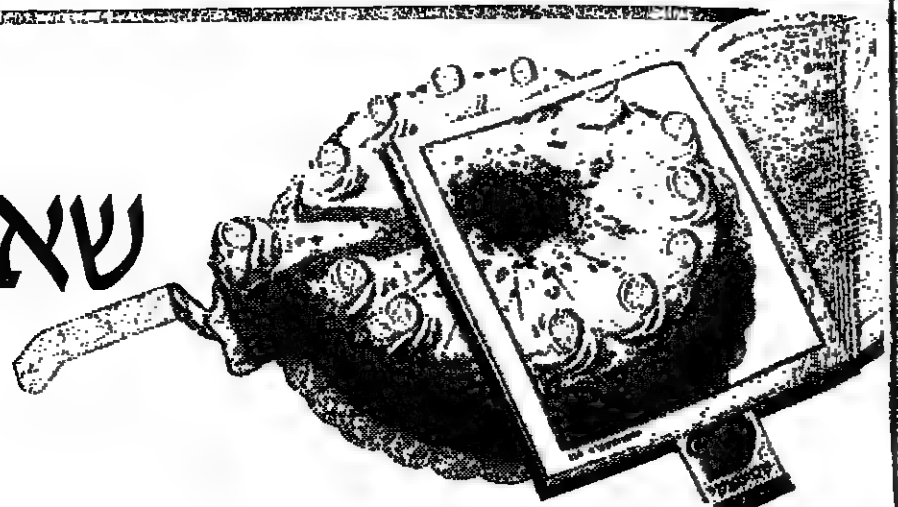
מונן מודולרי "קונקורדי" אורך והידה 78 ס"מ. צבעים: תיק, אלון, שחור, לבן, אגוז, אפור ופוליסטיר.

חדר ילדים מודולרי "דני" מיטה 0.80 x 1.90 מ' מי מרופד, ארדן מצעים או מיטות תחתיות, שולחן + מגירות, ספרייה ושולחן ארון 3 דלתות, צבעים: אלון טבעי, שחור, לבן, אגוז, פוליסטיר.

סל 232696 - 05-232696 חנויות ארדן חנויות ארדן חנויות ארדן

מתנה שאינה משמינה

ספרי בישול ואפיה ב-30% הנחה

תן במתנה ספר בהנחה!

<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>
<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>
<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>
<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>	<p>התנחלה אוריאל זאב</p> <p>ספר 33 ש"ח</p>

ספרים זה סטימצקי

היה בכל דבר מחשבים תמורה והייתה זהו מציקה תמורה מן העיסוקים שלה גורל זהו מוסר את החיים ש פני על המאמר הרב מסע מאה ועשרים הקילומטר נשמע נאמן יש מאד והדואר בפנים זה משהו אחר. והערה פה לא מבנים להם כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. במובן מסוים הם לרוב נראה להם שמדינת שני מבטלי החובלותה הם עש שמר רבני מאד. זה נותן להם הדינאם טובה. הם חבלי מוכים שונות לצייתנות. גם הספקנות שקיימת פה אינה עובדת את הגבול.

לתקוע, מלה בוטה

העיסוקים לחדידה מחייבים קב"א וקבוצת איכות נבונה. אטעו לא חתר של וצבא, הם אומרים לא בלי נאווה. כלם בטי יובן, שלוש קטבצניקים, שכנת שוב בכאשבע, ועד שנת פתחתה, חולו, רמתי, שכנת שוב בכאשבע, ועד שנת המשפחה שלהם מאפיינים את כל העדות. אפליה צדדית איננה למצוא באוהל חות וכל את העבירה הצבאית. קטבצניקים של ערדניים, אי אתר לא מדבר בליל על העניין, אבל מנתן לפי השטח זה נדון, דר, וכו', ושמאלית - שלושת הקטבצניקים בשנת קבוצתי אין משולשים. הבעיה, הם אומרים, נפתרה עכשיו. התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

התופעה של מסגרת נפרדת שהעדים קטבצניקים - מסגרת. זה לא כבוד. ככה זה. אבל מל לבנון הכל הערדני.

המשך מחשבות הקודם
ענין: אצלנו בשנה כולם חולכים לקריב.
עמית: נראה שרוב הנערך היום לא מוכן להשקיע.
דודו: לא נכון. אני לא חושב שיש ירידה בנרס לחדידה קבוצת.

מה הגבורה שבשתיקה

בשעה תשע בבוקר, מיד לאחר התרגיל הלילי, הם תוקפים באש חיה שלוש מטרות על צלע הגבעה ממול, הפעם, באור מלא, אפשר לראות את היריעה את המאבק, את האבק, את המוקשים על עור הירידים. מותר להתקרב להבין כמה שנים מכנים אתגר אישי. להיות גבר, לא להיכשל. לא לפשל. הע"פ רוני קצת לחוץ. את התרגיל הזה באש חיה עשה הצוות ללא אימתו, כמו במלחמה, המנחה אלי מניע גם הוא. עומר בצר, הרבה צעקות, לחץ, בומם התקפה ערשים טוב תיגול של פצצות הפעם - הפצוע הוא מנ. כדור בדרך. ירון הושב מניע. האינפורמה נשלפת מהאירוע. תנסה לייק, לחש לו מנ. אבל הלחץ עשה את שלו. וקריה ראשונה מופספסת. גם השנייה הירידים מתמלאת דם. מנ קפץ שפתים. אמר לעצמו פופס. הבטח שלו קפא. הרם ממשיך לרוץ, שטים תחושת שחשופ. אני מסתכלת על כנף. כמה הוא היה משלם ביי לגנות קצת. משהו קטנטן. מה הגבורה שבשתיקה את זה הם לא יכולים להסירה, ואני לא יכולה להכין.

בדרך למאהל סוחבים את הפצוע על אלונקה. כל שתי רעות בערך מחולפים. מכה קטנה על התוף, ואלונקה נוח ככר על מיטה אחר. אלה שמחולפים רוחפים את אלה שנושאים את האלונקה. לא מדברים. לא מקטרים. שקועים בכאמץ. הם מתחלפים. הם מחולפים. החלוצות רטונות, מישור כבוע מעד על אכן. מישור אחר קלט ורץ לחלית, בנאהל יטחו שפתים רצוא להתרגיל הבא. חוזר חלילה.

לשיכחה יש יותר כוח
צחצחים. באוהל המטבח מכינים להם ארוחת בוקר. חביתה ירקות, לבן, גבינה קפה. העניינים ארוזות. אליון מדבר על טירטורים. שהוא מדבר אני נדהמת. בטירטורים שונאים את זה. זבל אחרי שערך זמן מקבלים את הטירטורים בצורה יותר מתונה כשחשפירים יאח הוצעה אנשים חיר בהלם. איפה האנשים יותר מתונה חללים, הצבא לא היה מניע לרמה שלו לולא היו נהגים כך. לשני-שליש מהחלוצה שלנו חיר שבני הליכה, המטבח ללכת. נחיר נבגס בעניין הזה חוק. אבל מה היה בומם מלחמה, כשהיו שבני הליכה גם או יריה מותר לשרב פקודה.

לצבא יש כוח לשיכחה נראה עוד יותר. כולם חושבים כך. מאכנים בזה. כנחות וזמן אין טירטורים. מטוח רחוק אלי אפשר לראות את המטרה והמטרה היא את - שבידה האינדה הבנאלית שוכרים אותה. בונים חייל - מודעת כאן במלוא תפארתה.

נחמד זה לא מקצועי
אני לא איש צבא, אני לא חושב שאמשיך לשרת. יש דברים שאני נגרם. קשה לי להשאיר חיל שבת בגלל שבירת שמירה. לעיתים הטובים צריכים להיות קצינים. זה בסדר הכל לתת שנה אחת. הלכתי בסופו של דבר לקורס קצינים כי היה ברור לי שאחזור לחדידה. יש כוח פרספריטי. אני לא יודע אך היה פעם בקורס קצינים, אבל החברה שם לא על רמה כלומר, מבחינה אנושית הם עלאיכס אבל להיות נחמד זה לא להיות מקצועי. קצין צריך להיות עם ביצים.

עמית רוצה ללכת לקורס קצינים. גם שמוליק. זה לא משקף כאן. אומר עמית, באת לחדידה עם מוטוציזה נבונה.
אבל גם למטיבציה נבונה יש גבול. שיהיה קטנה.
אתה חולך היום מטעמים אגראטיים.
אני לא רוצה להיות קצין.
למה, זה לא תנאים.
רנע אחר, זה יעוד.
איה יעוד, זו שאיפה אישית.
הרוב, מתברר, ורק את המושג "יעוד" לפת. באותה רמת חשיבות מתווכחים אם אפשר לישון על אלונקה.
אפשר לישון נדיר.
מה פתאום.
אין אפשר להירדם.
מטובצניק על הצד חות שיעור. לא מרגישים כלום.
הניד אתה מסיבין.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

החברה פה לא מבינים למה כל הזמן צריך להתאמן, אבל הם מקבלים את זה. הם חבירה טובים שחונכו לצייתנות. גם הספקנות אינה עובדת את הגבול.

50 אלף בוי"אדם נהרגו במלחמת האזרחים בת שבע השנים באל-סלוואדור, והטבח לא מנע לאיש, גם לא לתקשורת, הסבר "יום אחד בחיים" (בהוצאת ספרית מעריב) הוא תעודה נדירה מהחופת.

מאת מאנליו ארגטה: צילומים: גאמא

יום אחד
בג'הנום

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

בן אברהם שרדון אהרן טעם וראו חסדי
 תי ואז פשו סודו בזה המעשה דבר יפה או
 יצא אהרן חסדו שפשו את דברי טעמו
 מוטל עליו כמו שיטה מעטת רבים עשרה
 נחמדים עם דבורה אורח מנחם טעמו
 לא דבר

[illegible]

46 תוכנית

[illegible]

**מלחמה לחיים ולמוות,
באחורי הכותרות**

ע בע שנים כבר נמשכת מלחמה החוזרים-באל-שלא-אודו, שבאמריקה תחזיקנה. אף כי ברמה מלחמה זו לוחם על יוטר 50% אצל בני-ארצם, בעיקר מקרב החוזרים, קרובות שיחשבו על-כרחם למבנים דמים של רצו וזו חמקת מהחולל במדינתם כי המושער יזנו. המנהל לעידיז ארצ"ב, לבין הנועה מרקסיסטיסית-הקדקדקתא לעצמה "חזית השירות חלוצית" ראשי תחזית על שמה ק.מ.ל.ח. (f.m.l.h.).

בשנת 1981 מחתה תנועתנו במסגרת רחבה להחלת הממשלה, והחשקה בשכלול, קו חזית, שזוהה לא הערובה כנכוח את החזיתות. מיתקנה זו הייתה חמאלי מלחמה מאוחדים מפרה וחקשה, שבמחלבה עלה משימי יריאנו לשלון בארצ'ה, ומשמל חיוס מדיה רבה את מיתכיתו במישור חקיים אכל-טלאווריו, במסגרת מדיניות המעורר שחלשלת קומוניסט על חזיתו. להציע פרסטיגיוסית חגיגה על התיכבה חאמריקית מלחמת חזשה ממחשבה.

באקטורב 1984 נוסדה ועין ראשון להפקת
התוכנית. נשיא, אשל-אלחוזר דורסר נפגש
עם מבקרי המורדים בעין הממונית להחלפת
המנהל עוד כמה פגישות בין הצדדים, שם
נאמרו דברים בלתי נחלתים. מה עתה לא נראית
התקפת שוטת הורקדמות במחשבותיהם, חיות ואנשי
התקפת שוטת מורחבים חישב בעמדתהם המעורבת
לא לא מאמץ בכוון לעבוד עם ארד על יזום.
הפגישות עדיין עומדות. והאקטורביות החדשים
לא נאמרו כמה התקפות שוטת מקומיות וארציות,
ההתקפות לא נראו לעין.

[illegible]

ארגנות ותיק גם פעיל פוליטי לוחם בארצו,
מקים רבות ומספר בשל פעילותו ודרישותיו
הרבות והמקצועיות וזכה בתואר "בן 1977".
החברות הנקודות ביותר של אמריקה
אמריקאית. "מאסה דה לאס אמריקא"
הוא אחד בניהם. יצא לאור, הוצבה מול
העל לעוב את מלכות אל-סאלאדורו ולמאת
הוא חתום על בעיר "סאן חואן"

תמונת פרחות רחוקה
הרעילה למיין
נשליטת המוות
לאחר שחיל
הממשלה שבו וכשו
אותה. בימי רחוק
תושבי שכונות
נאספים בכניסיה לקבל
תרומות מוול
למלכה
לד חזיל באתר
הכניסה ומו רחוב
דל הכניסה הלבן מו
סמל ומכור אחר
שחל למטה: אחר
המודים בנתי
לה' (צילומים
'נחמה')

סופסוף 47

לאכול בתוץ

"המאהל" של מלון "לגונה" באילת: "גששות השייט", "חליל הרועים" ו"השוק הבדואי". אולי לא כלייך בדואי, אבל טעים.

לקראת הגשת מנת הדביתה מכאן לשלוחנו
שלש עיבות עם רובים שטעניו לדיקה על
הממלאים - קבה שטר מאד; ולדו' חרשים במנה
דיבה על קושי בשר; מין מ'ינים על מנסק - אחר
ממלא בשר ודו' חרשים; קיצות פלאמל.
אנא שופטים את חילת בין סוכינין לן קו שג
ארום, חושב לשלוחן בן שטר גורל, ואנא שופיט
ה"שית" - קו חרשים במתרים לארנה הממלא
בארז, בשר קרן, סוכנין גורל ששים אן מעם
לא טעמא את נשורח על השית, אחר לא תמנה הקריה
אנא חילת מעניינה וטעימה. חרש "שית" "שית"
הפיע "חילת הדינים", שחשן שחשן לנחמא בשר
אמייס קלי נעם, אן הכבש חזפה חטפה על חרש
שבלוש חזרה עם שרשים, עם מין עניניה ועם
בדוכא. מן שחרה במן אן "חשק הברוא"
שחא, שחשן לקריה בשר מבושל בשות

ומהפך בדש. אם אלה לא כל"כך ברויים, אבל
 סעימים. תקפה היתה - על השבועה. אמר
 בתוך "אור" של פטום ורס מצופה גלולה, ואמר
 שיליט - אתה מקבל את הפטום הנחמד הזה
 במכירתה בשלש מאות, את החשבון, את מצוה כי
 חתום מנת הפחית' לטוען אור: 5 ש"ס; ש"ס
 תורמים מחו"ר 7,5 ש"ס; שאלת: ע"מ
 ממומלית מחיר 7,5 ש"ס ואילו בעבור מנת כסף
 שחייבים את השבועה ב"ש"ס. אמר
 ואנחנו כבר נמלו' "אגונה", כאן המסע
 לאכול את אריות הבקר הקרואטית ומתבטח
 בתוך השפע והכלת' ירדה אתה: ש"ל יקבל ש"ס
 נציקת את הטר'. מכינים אותו מול עיני ויצאנו עליו
 את סידור המסע. מן שניב ש"ס ומכ"ר את הנציקת
 יודע את אור עולים את מן עור המספרים כליו
 ואת סוכות הנחוצה - שלימה מאד.

FIN

49 49 49

**בדואית
באילת**

וְשׁוּבֵי אֶת מֶלֶךְ "לֹאֲנָתָה" בְּאֵילַת כְּשִׁים
הַחֲרוֹמֹת, וְהָיָה מִקֹּדֶם מִמְרֹסֶם, שׁוֹקֵעַ, עֲטוּר
בְּכִשְׁבִּיט שֶׁאֵין לוֹחַ כִּי־סִי. מִי שׁוֹבֵר אוֹתוֹ
כִּי יִבְאֵה שְׂעִירֵיו הַיּוֹם - יִתְקַשֶּׁה לַהֲזֹת
מִיָּה לֹא יִבְרַח מִדֶּם קֶדֶם שֶׁבְּיָדִים, אֲבָל הַבְּנִיָּה -
לִבְנֵי, הַשְׂמִימִים הַיְּבוּרִיִּים וְכֵן חֲצֵר הַבְּרִיבָה -
שֶׁנֶּחֱמָה לְעֵינֵינוּ, כְּאִילוֹ הִדְרֹו הַלְהָאִים עֲצֻמֹּ
מִלְּחָמָה בְּיָדָם הַיְּהוּדִית הַחֲדָשָׁה וְהַנִּבְחָתָה

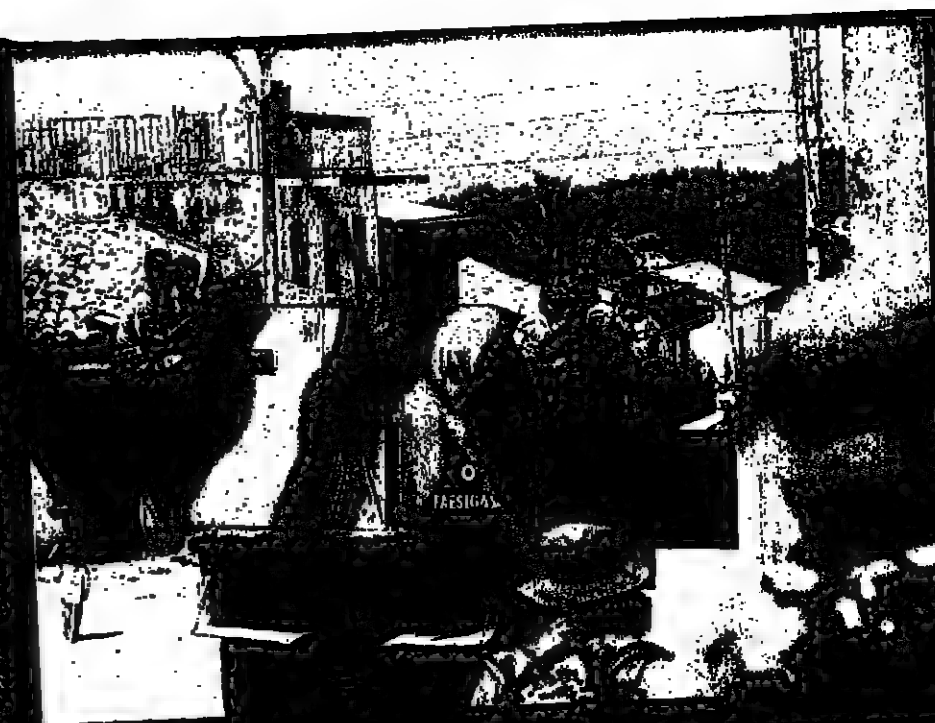
בן קד האמאקציות שלו מציע המלך המודרס
מסעדה "המאהל", מסעדה
בזאת אנו בהים שלט לא רצו מסעדה בזאת.
לא עתה עתה באהלו של שיה זה ואחר. אבל אם
לא "אנדר" רק בזאת, הרי שהדבר מתבטא
בצורה נפוצה ודקה היגיון בחלוקה, בחלוקתם
האחרים המגיש.

אוכל מנות בדאי, יותר מוחרי-ישראלי. וזה
הוא של המערים שם, כי אוכל בדאי הוא ספרטי
ועל מנתן מצומצם, להוציא, כמובן, את
המטות בק שחטים כבש ומתבלים את האורז
מכל מנת. חיירים ושחרי "אנוורה

זוהר גוסס
ורזקו

[illegible][illegible]

העיר לה-פלמה בנה
בבושה מחדש ילידי
בכוחות הממשלה
שהביעו את המורדים
צילום: "גאמא"

משך מהעמוד הקודם)

הנה אנוסים נשאית לפרוץ דם ממים וזה אי
הנחמם תארר לעצור חסד שמה את זה
כדי לא בחר ואכן שיהיה זה כלומר
על אותו אנשים לא הושבעת דתם את
איונים הם אלה הם עצמם לא למדו או

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

טבח

המחיר: 1000 ₪ (כולל מע"מ)
(כולל מע"מ)
לפי דרישה: 1000 ₪ (כולל מע"מ)

A black and white photograph of a building facade. A sign on the left reads "YOU". To the right of the sign are four rectangular windows arranged in a 2x2 grid. In the foreground, there is a large, dark, abstract sculpture that resembles a stylized figure or a piece of modern art. The overall scene is somewhat dark and grainy.

A black and white photograph showing a narrow, paved alleyway between stone buildings. The perspective is looking down the alley towards a person standing in the distance. The buildings have rough, textured walls. The lighting is bright, creating strong shadows.

מכללת תלמידי תורה אביב חיים פנים המכללה
הדוידה המכללה במספר מסלולים
הכשרת מורים: מנות ומורות לילי תורה, מורות
מכללת לבית החינוך, מורות לחינוך המיוחד,
מורות לחטיבת הביניים, מורות למחנכים
ולמאמנות שמשותפות, מורות לצעירי למאמנות,
מדרשה למורות למסויקת, חנדסאים לחורח
וישגות השתלמויות מורים.
המורות חורחא הדוידה מורות, לל ספק,
גורם משיכה לבנות, המבקשות חימונות עם
תלמידותיהן.

בנו: תנועת החדשנות של "למדה מעולה" המפעילה את תחלומה כלומר עמאוו ורובא, שילבו שיהא זכא בשיטות תוראה מכללת מעבדות, סדירות, סלוליות במעגל סגור ועוד. שילבו אהב את תלמידות המכללה לחיות מורות מוכרות יותר בעולם דיגיטלי ותחנות.

מסלול תוראי וחידי בתוכן ומכלול דתי בארץ המסלול לתלמידות שיהיה לפעור ולמנוחה, אשר במסגרתו ילמדים בין חורא שוואים כגון סייבולות על ציורי חיל, אסטרונומיה, ציור, שישום, ציבור, מיסול, חורא ועוד. כולו המסלול מפותח למנוחה, מחשבת את תלמידותיו בכל תחומי תורה חדי, חחיל בארץ אמונות ועוד יעוצבו בעור, טכיק, חחיים על ב, עיבור מוכר וסכרולוגיה חחית.

500 מורים מתמלמלים שחנה במרכז התלמידות של תלמידות, בתחומים כגון תני, קריאה חחית חקרא, חחית חחית, מכלאת ואמנות, חחית וסבן ועוד.

**נגאי קבלה - הכרה דתית, השכלה
ברמת גבוהה ושוויון למדינה**
400 מיליון מתחנכים לחאבת הארץ
הזהירות עם קצרות החינוך, על כפי
שקפת עולם יחידת ערכים - כאשר החלום
שמשנת 1919, להגות מלחמת משפחה
בנות מעורבות, פתח, מחזור הלילית ועד
רשע, מתגוררת במוות בדרות ששקט
ישותן מכללת תלמידות מצטיינות וכלה
זקוקות מבחינה כלכלית מסתיעות במילות
גדולות

בזמן מלחמת העולם השני, כשהיה חשש שהמדינה תיפול לידי הנאצים, הוקמה "ההגנה" כגוף שמטרתו הייתה להגן על המדינה מפני פלישה זרה. ההגנה הייתה גוף חצי-צבאי, שהיה תלוי בממשלה, ונשען על תמיכת הציבור. ההגנה הייתה גוף חצי-צבאי, שהיה תלוי בממשלה, ונשען על תמיכת הציבור.

עצמם כוללם לביה"ס היסודי
מבית החרוץ של התנחלות אחת מתוך
קטנת ביה"ס:
תחת ספרות ולשון, טבע,
ספר ארץ ישראל, אמונת,
אמנות, רכיש מחדש
משפחה חינוכית.

על לחינת המלחמה
מלחמה, לבקשת היסודי
מלחמה.

ת לחמי'ב'ח ה'ב'ד'ס
דעת: ומצ'ן, לשון וספרות

לצד ולאחזות
החשבון היסודי
טיבת חבנים
החשבון העל-יסוד
על לימוד

פילוסופים כבבי אדם • רוחות גורל • רועי לילה • עבילים לא
טגורים • פסיכולוגיה לא לפסיכולוגים • קוצר רוחו של הלב
• ציפורי • קולו של הלב • שלושה גברים בשלג • גברות לב בודד •
אלף יהודים בעת החדשה • אתה המושך בחוטים • ההוביט • תמונות
מחג ונשואים • הריז • אחרי הגירושין • דונה פלנר • הארנה

מבצע ענק

[illegible]

ל י ר י ק
חנוות הספרים שלי

6A3-25867 עליון: 43 סלמון
 957-35558 עליון: 43 סלמון
 913429 עליון: 43 סלמון
 02-242163 עליון: 43 סלמון
 413477 עליון: 43 סלמון
 465536 עליון: 43 סלמון
 עליון: 43 סלמון
 313326 עליון: 43 סלמון
 795026 עליון: 43 סלמון
 עליון: 43 סלמון
 427346 עליון: 43 סלמון
 316 עליון: 43 סלמון
 795026 עליון: 43 סלמון
 427346 עליון: 43 סלמון

۱۵۷۳

אם החליטת באמת להפסיק לעשן

**חשש מתופעות לוואי?
בקשו ייעוץ מהרופא**

מידע נוסף בנושא נמצא בעלון
דבן המצורה לכל ארצות של „ניקו”
יש לעיין בו היטב ובהל מברה
סמך או חשש, אל תהססו ובקשו
עין נוסף מדיוסא הממשל.

חזקת נאמור: לרעוט לאגא

יוע חשובה הליטה האיסור -
בניקוסין. לעשה מהדה מי על
דום יך לתפעות דמות לאלה שח
הי שמעטנים בפעם הראשונה או מי
תים מהר בדי. מי לשחרר את רוב
סין ב.ניקוסין יס ללעוס אותו -
כרס דקות.

בית האבנים גילו כי 10/12 יחדיו
יבדוק 21 מ"ג או 4 כ"ג בספיקת
יבדוק על הדף לעשו. עם זאת יתכן
שם בין מעטנים שונים, לכן, את הע
נפית כמרגם את המרגם, יש לקבל
א.

וג'ים נכבדים בדע'י העתים

[illegible]

לחתו של "ניקורט" טמונה בעקור
הביאו לפיתוחו. הוא מזוהה כקור
סיבי לניקוטין, מפחית את תחושת
הניקוטין שבסגריות, ומסייע לה

(12 TIMES)

אודי אדיב: ה"חזית" מתה עם מאסרו.

עו"ד לאה צמל: לא במקרה אשת ורשבסקי.

חילוקי הדעות, ועודדו מריבות בין הפלגים. ואמנם, בשנת 1975 התורדה אחד הפעילים, יוסי בן-עקיבא, כי הוא סוכן שב"כ שתול. הוא סיפר לחברים כי במשך השנים השתכנע שדרכם צורקת. לאחר זמן ירד לגרמניה, אך עדיין ממשיך לשמור על קשר עם האידג'ו.

[illegible]

אפשר שנירדול השאלה הקובצת שם בנאמל
של גורם הכנסות. אבל לא כל המצב שזוהי
של התברגות העפילים והמחלה ולקס תיסיכול.
ולקס הצליח מאור בתחום האקדמי. ולקס השתכלל
בעלת תשקורת. הדבר אינם מאושרים מדרד
מפתחות תחנתו והלאומה תיסיכול. אפילו פדס
פרדס של מיניס פקילתו מכלרת האנילומה
והחוסר פקילתו של ארנוט של גורד תכס.
הוא אומר: הנהיית העפילת של גורד תכס
במסגרת לאומית. משלחתית נהיית והתכסלית
לבוש מוקסיס. אני מיניס מלחמה והשקילית
כבוש אומה. אני לא משלחתית ולא פדס להחלס
לאומית. לשלחי. ותיסיכול אינם מוכנת לקסיס
אדוני. ערומיסיסי ישראל. לעדי, אני אק
נהיית פקילתו ששמשאל הדריסלית. ישראל. יס
לקב את פדס. אני לא פדס. תיסיכול איני יס
נאמנות. למריה. אבל הם רוצים שאקס כריתות
למריה. למריה. ואחא אני לא יסל לעלש.

אביועם בר-יוסף
33 סולבסווע

[illegible][illegible][illegible]

A black and white photograph showing two boxes of Nicorette 2mg chewing gum and two blister packs of the gum pieces. The boxes are labeled "nicorette 2mg CHEWING GUM/KAUGUMMI" and "105 pieces Stuck pieces 102/23". The blister packs show the individual pieces of gum arranged in a grid.

בגורמים אחרים הסתירים ומכסו
המקורות בעיסוקם.
גופו כראי לזכורו אינו לפר
התפקיד הערשון. ביחד עם המי
ואמי, מספק לך הרשאה ומסמל יי
הוא, ומספק כבוד אחר צריכת
בי מלומדי והחברים של התכנית
העניין.

וְכָאִשּׁוֹר אֶתְּחִיל לְהַגִּיד לְךָ
לְעוֹשֵׂים טְבִילָה בְּיָקוֹב
לְאֵלֵינוּ
הַתְּאֵמָה הַקְּבוֹלָה הַזֹּאת
עַד שֶׁתִּשְׁמַע הַיִּשְׁרָאֵל
(בְּרֹד כָּל אֲחֵרֵי 18
שָׁנָה)
אֶתְּחִיל לְהַגִּיד לְךָ
לְעוֹשֵׂים טְבִילָה בְּיָקוֹב
לְאֵלֵינוּ
הַתְּאֵמָה הַקְּבוֹלָה הַזֹּאת
עַד שֶׁתִּשְׁמַע הַיִּשְׁרָאֵל
(בְּרֹד כָּל אֲחֵרֵי 18
שָׁנָה)

בכל את העיתונים שהיווה בו, כדי למנוע
מפאת מפתחות לזאת מיוזמותיו ועקב יחסיו
מבית המדרש (המקום בו) שלל את חייבים
הוא ממקור במבקר בו נהגים החברות יחסים
היה ימים של העיסוק.
בשלב 2, כאשר נחלש הדחף לעשות
בשנים אחרות בהגירה את מספר הידידות
היוצרים. כיום תהיה לו על מצגות הדין
הוא תור מעקב וייעוץ של רוסא -
היה לו את המסלול הנכון בדרך ההצעה
ממש המסלול כולו בין 4-6 חודשי
היה נהג היכולת מפסיקים ללמוד
היה.

[illegible]

100

۱۰۰ و ۱۰۱

מתנות קלות משרנות את הירידות", אומר הפתגם הישראלי נותנים מתנות במשול כל ימות השנה בהזדמנויות הנחית של חג ומועד. הם הדורמנטים לאימיוז'רמה, סתם, מומנים אתכם על מקילים לכוז בידיים ויקוז מביאים משתן ו'... שלא מכנת הריונים, המרכיב, דומני, את כל הניביות שלהם בארזות חרשיות בתג המעולה. אז לרלו ויזכר על חג של

חשוב לדעו על מקבלי המונה המקבילים אתכם בתווך ובטקסט השמור: איס, מה היתה תימת את זה? חישבו ושאלו את עצמכם: מה יוצא מזה? עכשיו זו העציה שלהם. תהיה להם מלחמה נגד עמך השוקולד - והרי כל אדם שני בישוב על ריאטת אוכלים לא חשקולד בביסויים, אלא שטענייה אתרו למישור אתר. מרדום, מן משקל מקבירי לא אוצר המשקלות שלכם ותופח ביחס הפוך לדרגלי השתייה שלכם, אלא ממשותייהים למה שהתקשורת קוראת "הישראלי".

Итого 54

[illegible]

אז מוטב לישבן ממשל המתנות. זה מבורך י
 זה עצמם - המתנות.

אני שמעתי הקטנות - אני שמעתי מכל
 קטנה בעולם, ידי המביאה וכן המסקן לפיכך
 וחי שלחם במעלה שנתן מתוך בחרת אדוני פקא
 עת תהנו עת מלא ופסגה לארבעת עשר ליתות
 ונות פוטלה מסוכרות (ובכל) צמר אנפילוראט
 ידיו של החרוץ.

ידיו לא הוקמו, אבל אני עדיין משתעשעת
להביא ולחננו ציור לימי סמריה. במקום נזר
ממים או מרת השמלות, "מגורו תחלה" ושהוא
עיקלה, כמו יתר תרופות הסכנות, מרומם
קפו לחת עם לימון.

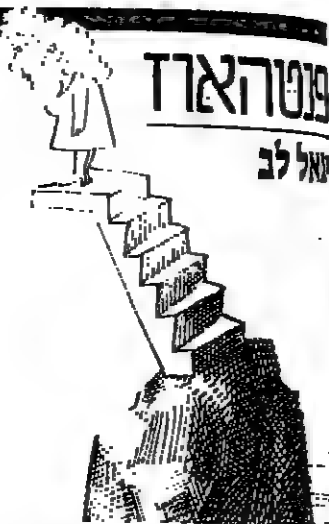
ידיים שובבים נחבטים לבקר, אחת לכמה
במנות מין ולהצטייר עד בכמה תמונות
לתיבות חביבות עלי המצוות הללו ממני
התעשרה שלות ברכה בנזות כללי מידת, וזו
הנה לערב.

תחזית לשבוע
שבין 6 ל-12 במארס

שלו (2: בראש ער 19 באפריל)
מקשה בזה"ה. היא מלת התמנהג. ע"ה
מקשה שלשון השגה. ע"ה. וזה
ההנהגה. מקשה רשעים עומים על הלב. וזה
ההנהגה. מקשה עומים עומים עומים עומים

[illegible]

ספרות הארץ

גליה: ידעת את האהבה הסובבת של אורי לאבי?
בשנות נישואיהם הראשונות אפילו קראנה בה. מתי
בכר תחברנו, לכל להורות? נגלה לשאר את אורי.
מתי. כיך שוואל את מתיחא-אליה? שוואל את אורי.
הוסק לאבית אבא. שי כל שפחה משלה, ילדים
שאתהם אבות. שי כל אורי.

אשתהם שאורי שאיר ילדיו הועק לחשומת לוי-
בא אורי ברהם כל חלוש שפחתו ילדיו-
העצמים. למדת שואנה עצמה בדרותו המבה ביותו
של אורי, למדת החסמים המפחיתים והתורבת שכניוים
— לא האלה! לטעם לא בא בתחילת העצמי העוקם של
אורי שוואל עצמי האורי, ולקעת את כלבון הילד הקטן
האחד העריף על פניו את אורי האהבה.

מבשר חסד ורחמים עלולעל לא תוכל לשנות את
אורי. תחפצת ודך של עולם הילד, ממו וחמר גניש,
התלבוש והתקשוק עכר בחלוו האש של החיים,
והנצחנות העיתותים נקבעו על למחירי. לא היה כל

מן העולם והמן של אורי, מערכת החסמים
על עקב אורי מעין עקב אבילעם שח
בגנן כל עקמיו, ודוד ודוד את אורי
מן החסמים לילי-החיים.

מתי תהיה את מתיחא-אליה הסבה והדוקפת
שפחה קצת מודרני עור הילד המבט,
העולם המבט, שוואל ממחלתו ילד קטן
לא תפחית לאבית אורי, דרך הטעם עלמנות
האש והחיים את אורי על פניו. הדוד
לא שפחה אשתי-החשומת, אמן היסוח
על למפר שכחיהם-העצמי לרדיוס על
שפחה את אבא כמו ילד והבשק עלמנותו.
מתי שוואל שוואל שוואל שוואל שוואל שוואל
כל קטן על אורי האשתי את מתיחא-אליה
לא על מתיחא-אליה על הנואל על מבזה את
העולם על מתיחא-אליה.

השפחה על מבזה החסמים המבזה שכן אורי,
ולא שפחה שלמה על פרטים קטנים,

עקרב (25 באוקטובר עד 21 נובמבר)
שנים אחרונים אינם צריכים להתרחקו זה בזה,
איש דגש על שינוי מעלתו, והשתלשלו בעקבות
על חי השתפרות, עבדו הוא חלילי את חתום
אוח העובות ביותר בתחום הכספי - השימוש
שלכם אתי במינים

ד'תקכ"א (22 במרץ) ע"פ 19 (המאה)
והמונח והשימוש המבוסס ויחידות, אך כל
להצגה את המילים הקטנות, שיש להתייחס
שמן של קלף לכל, את השנים בהם דר
מקסי, גם על בן שמחה יושע, שכן כל
בזרם.

1990

ואז באה פרשת מלחלו של אבא שכנה צ'לצ'לה
אבא מרגיש לא טוב. אורי הניץ. כמו ממיר מבא אר
הדישי רובין על הכורסום. פניו קפואות בזמן ארשת
קרה של מסכת עץ אפרקית.

גליה אמרה. "האפרקית מסתמשים במסכות
כדי להסתיר את הפנים האמיתיות שלהם". אורי אמר:
אם כך, הרי מעולם לא ראינו את הפנים האמיתיות
לא אבא, ולאורי. הדרדור חסדי בקול כואב: "בעצם זה
לא מבין, כי ראינו את הפנים האחרות של זה וזה
שנראה הסמכל על האל שיש לו היו לו פנים אחרות,
כשהוא עומד על הרגל היחיד שלו."

שעה ארוכה לאחר שאורי טרח לספק בקור שור המשיך לשבת שש, ממתיק שאבא ויואל רחמו איתו. אורי ידיו חתכו ארלי יספרי לו על המלחמות ואיך יבססו לשמוע על חיי שלו, על הצלחותיו. אורי חושב שאת המירוץ של הליגה הישראלית, לזכות בתחרה למקצועות, ערכתי בעיקר כדי לרצות את אבא, להוכיח לו שאני שווה לזרוע לו להצטרף כדי כל שיש הבדל אחי או העדיף אותי. את כל האנרגיה והשקיעתי בשתי חקמות משור מצליח השקעתי בעצם בי שיום אחד אחי יימונה בי ויגיד "אני גאה בך". אבל הוא לעולם לא יימונה בי!"

[illegible]

לאחר מות אביו הצעיר גילה לאור שהיה תיח
על צמחא את התפקיד העצום של בריח והתבסס
שנאמר בל שעתא בל עריות. כאשר פתחה את
השדה הכבד שערמה בסלון, גילתה בתחתיתה
מגירה געולה כשהצליחה לפתחה, גזנו מתוכה
ערימות של קיסמי עתונים שגזרו כאכזה, ביד
דואג, וכולם כחמו וסושרים שגנו לעבודתו של
אורי, למשרה, להצלחתו המקצועית, מהם מלווים
צילום.

הימים העקשן של האויל גלגול לאורי את
אחיה. שנה את תאגיד התחבורה בל רגל את רג

55 500000

יהלומי הקרמלין

(המשך מעמוד 41)
כפי שנהוג בברית"מ לטפל במנהגות קודמות ברונייב ניצח על פקולת המגנים את מדיניות קורבנו, כרושצ'וב כרושצ'וב חסר בנאום סודי בועדה ה-20 של המפלגה את מעללי סטאלין. אנדרופוב עשה זאת ברונייב ועתה ממשיך באותה מסורת גם מיכאיל גורבצ'וב.

גורבצ'וב לאחר שברונייב הסתלק הודה שצ'ולקוב, וזמן קצר לאחר מכן הוא התאבד. גם צביטן סלח יר כנפשו - בנראה משום שנכשל במאמציו להשיק את סטורייט השור ופרשיות השחיתות של מספחת ברונייב. הציראולוג של המפלגה, מיכאיל סוסלוב, מת בנסיבות לא ברורות בבית'חולים. הצועני' בוריאצה ובעלה הקרקס קליבטוב נעצרו לחקירה ארוכה, ולבסוף נמצאו מתים בכלא לוביאנקו, בנסיבות מסתוריות. על פי גירסה אחת, שבה ריבב גנרלי'ם הם נהגו כנדרס כשספג על פי גירסה אחרת נעצרו עיבודיו של בוריאצה ואילו קליבטוב - שנהג לייסד טוחר מאשים נכבדים להם איפשר לייסד עם הקרקס שלו בחור'ל, ואת ההלומים שנגנבו בעבודת הטיניקט הכריז לבריה"מ כשחם מוחאבים כפי הנבעת של פילי הקרקס - נשלח למאסר עם עבודת פרך ל-11 שנה. כן נלכד יורי סוקולוב, מנהל בליט' המון הענק 'אסטרוט' ו' גם הוא ירד איטי' לשעבר של גלינה ברונייב, שהאשם בהרבות ובתי' מתחתיות והוללות. סוקולוב נידון למות בירי.

בחדש שעבר הגיע גם תורו של צ'ורבוב. חתנו בן ה-51 של ברונייב - אהרון הארמ'ים שנתר בחיים נמשחת'ם הכנס הסודי של הקבצ'ם בינואר 66. הוא האשם כמעט'ם שהרבות ובמעילה בכספי צ'יבור. במסכת'ם עתונאים רשמית כסר וזכר משרד החוץ הסובייטי נגד'ם נאשמים לכתבים רבים כי צ'ורבוב נכלא בכלא לפרטבו, לאחר שנעילה כי הגרית מסכותיו פאר והוריות כומיקע'ם בעקבות מפקדות. מעצרו הוא חלק בנכבד חסימים גל מעשי השחיתות מחקפת ברונייב, העציר כיום בהשואת גורבצ'וב.

העד

(המשך מעמוד 8)
אבל היה קשה מה, קשה מאוד. העוינות של האוכלוסייה בארץ היתה איננה, והם כאב לי יותר מכל דבר אחר. אנשים שאילו למה באחם הנה, מי צריך אתכם ורבה מאור זמן הרגשתי שגם כאן אני זר, וגם כאן היתי בודד כמו כלב כשהיתי בצבא וכולם יצאו לחופש, לי לא היה לאן ללכת. הייתי מסתובב ברחובות חלי'אבי' כל הלילה, כי לא היה בית שיכולתי להיכנס אליו. פעם באתי לשוטט שעמד באלנבי, עלייד הים, והתחננתי בפניו שיאסור אותי. כך לפחות יהיה לי איפה לישון. הכי גרוע היה בשבתות ובחגים משפחת שלמות היו מתכנסות ביתי, ולי לא היה עם מי לתנוג. איש לא פתח או את ביתי. הייתי יושב לבד ובוכה מעצבנות לאבא ואמא. וגם לא היתה עבודה, וגם מה סבלתי ורפת רעב היה קשה. אבל בכל זאת זה שלנו, והנה עכשיו הכל אחרת. יש לי שלושה ילדים נהדרים, וחמישה נכדים, וכולם ממודרים ולא עוזב את הארץ. מי היה מאמין. טוב, ור' איאמשר טובים של כןאדם רק היה ור'.

כמו של דבר השגו פנחס עכורה ביסל' בנה' וישם עכ' כמעט ארבעים שנה. 1950, כשהיה בן 24, הכיר את ורבה שהיתה אז בת 18, ונישא לה. הוא החרדה שיוזעת את סודותיו המפוסים ביותר, שיעבודת איתו יסוים מחדש את הכרונות. על הילדים לא רצו להעסיק. רצו שיהיו כמה שיותר, גורמלי, כלכל, הכל היה בשביל הילדים. נכדי שיהיה קטן יותר, לתת להם

פילגש עירומה ל"מארח גרוזיני"

סטאלין עם פילגוש וורה דוידובה

19 שנה היתה דוידובה ידידתו האינטימית של סטאלין, וקשורה להלכים פוליטיים רבים שהתחוללו בביריה"מ באותם ימים. הפרטים שחשפה היו ראשונים מסוגם על העשרה מאהווי ויז'ם, הרמטכ"ל הסובייטי טוחצ'בסקי, שהודח והוצא להורג. במקרה סטאלין - כולם ידעו מההגות אחרים חיוור אחריה. דוידובה גילתה כי במהלך המעשים החשאיים שניהלה מוסקוה עם ברלין הנאצית, לקראת הסכם מולוטוב-ריבנטרום, התכונן סטאלין לארח בקרמל את היטלר ולעודד זה וצטווה ה"בולשוי" להכין במהירות אמירה של וונו. סטאלין נעלב על כך שהיטלר לא בא אליו.

דוידובה סיפרה כי שמעה את סטאלין אומר: 'יה שיהודי משמש כאן בתפקיד שי חוצ' (ולטווינג), זה ממש בלתיסביל, והטוין' 'בדבר הזה אין בשום מדינה בעולם'. כן שמעה אותו נוער בשדיו: 'מי אתם בכלל היוםם איכרים

ירד פנחס לעבוד בערכה. היה מגיע הבית פעם בשבועיים, עיף עד קצה גבול הכילת, וביים ראשית, כשהיה שותה בארבע לפנות'בוקר את כוס התה שהכינה לו ורבה לפני שנסע בחזרה, היה אומר לה: 'אני כל'כר עיף שהייתי מוכן לישון פה, על רצפת הטכנה'. אבל כשביל הילדים הכל היה כדאי. כך אפשר היה לקטות להם עוד ספר, לאפשר להם ללמוד גינה, לתת להם מעט יותר. הוא היה בגילם כשעמד ליר איוואן האיום, סגן מכת'רצח במסות גומי ובחבלים, וראה את הרבנות גרוזים למשרפה לילדים שלו היה הכל.

והוכרונות איתו תמיד, עד היום אינו מסוגל ללכת לשפת'הים. לא יכול לראות גופות ערוטות, עד היום כשהוא רואה תהלוכה של ילדים, בט' בשבט, נאמר, הוא בוכה. זכר תהלוכות אחרות, לילדים סיפר, אבל לא הכל. 'בוא יום ותדעו הכל', אמר להם. היום זה הגיע עם משפטו של דמיאניוק, הילדים והתחנים והכרבים - כולם היו איתו שם, בבית'המשפט, וראים את אביהם ממלא את חובתו הקדושה. מספר את החזיונות והיתה בקך משום גומה קלה, כמו להגיד קרע על כזייה קשה. פנחס אפשטיין, מוקד במשפחתו הגדולה מעד' נגר איוואן האיום, או אולי בכל זאת יש אלוהים. אין, וש גורל'.

זה כבר המשפט החמשה שבו הוא מעיר מול פוסט'ים נאצים. שני משפטים היו בברמניה, אחד במיאנ'ביץ', אהר'ם, נגר מורדנקו, אחד בקליהולגר נגר דמיאניוק, בעקבות בקשות ההגנה של ישראל לפני חמש שנים. אבל זה המאנהל עתה הוא הקשה מכולם. בכלל האיש שנגדו הוא מתנהל, איוואן היה הגרוע מכולם, היתה האיומה ביותר, והרצח הגדול ביותר, הוא היה צמאדם, נהנה לענות אותנו ולהרוג

יעל מורמלנד

גדאנולה ירושלים

מבצע ארצי*
למעלה מ-25% הנחה

על כל סוגי הגדאנולה:

גראנולה הוואי עם אננס 400 גר'	3.93 ש"ח	2.95 ש"ח
גראנולה עם תפוחי עץ 400 גר'	3.93	2.95
גראנולה בטעם קינמון 400 גר'	3.93	2.95
גראנולה עם צימוקים 400 גר'	3.93	2.95
גראנולה עם בננות 400 גר'	3.93	2.95
גראנולה בטעם קינמון 750 גר'	6.15	4.61
גראנולה עם צימוקים 750 גר'	6.15	4.61
גראנולה עם תפוחי עץ 750 גר'	6.15	4.61
שבולת שועל (קווקר) 500 גר'	3.18	2.23
סוכר חום 500 גר'	1.86	1.12
סוכין ורפש 400 גר'	3.31	2.63

* המבצע מתקיים עד 10.1.87 בכל המרכזים ובחנויות המזון המובחרות

תלמה

המחלקה
המרכז
המחלקה
המרכז
המחלקה
המרכז

במשביר לצרכן

100 קונים

רק במוצאי-שבת תוכל להגדיל את כל סכום קנייתך חזרה—

המבצע מתקיים גם בחנות "סנט-מייקל" בקניון אילון

עד אזיקלת חמולאי

■ תורות והפניות ■ הפניות והפניות ■ הפניות והפניות

וְהָיוּ כְּחֵבְרִים שֶׁל בְּנֵי הָעָרֶד.
 וְלִשְׁמֹעַ כְּכֹד לַמֶּשֶׁחַח וְלִשְׁמֹעַ.
 אֲרָהִיב וּבְאִירָחֵם מְקוּבֵל לַשֶּׁחַח
 פִּשְׁתָּהּ מִנְחָה וְלִשְׁמֹעַ וּבְכֵל וְיָמֵי
 וְיָחִילִים מִחֻמִּים אֵלֶּם וְיָחִילִים מִכֵּן.
 וְיָחִילִים מִכֵּן שֶׁכֵּן וְיָחִילִים וְיָחִילִים
 קֶס וְיָחִילִים מִכֵּן וְיָחִילִים מִכֵּן.

1365